



Revizijsko poročilo

Oblikovanje, določanje in nadziranje cen obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja v Občini Selnica ob Dravi



POSLANSTVO

Računsko sodišče pravočasno in objektivno obvešča javnosti o pomembnih razkritjih poslovanja državnih organov in drugih uporabnikov javnih sredstev ter svetuje, kako naj državni organi in drugi uporabniki javnih sredstev izboljšajo svoje poslovanje.



REPUBLIKA SLOVENIJA
RAČUNSKO SODIŠČE

Revizijsko poročilo

Oblikovanje, določanje in nadziranje cen obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja v Občini Selnica ob Dravi

Številka: 321-5/2017/17

Ljubljana, 17. novembra 2017

Povzetek

Računsko sodišče je izvedlo revizijo učinkovitosti poslovanja Občine Selnica ob Dravi pri reguliranju cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja v obdobju od leta 2008 do leta 2012 in pri tem ocenjevalo, ali je Občina Selnica ob Dravi zagotovila ustrezen normativni okvir za oblikovanje cen obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja, ali je ustrezno določala cene obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja in ali jih je ustrezno nadzorovala. Računsko sodišče meni, da Občina Selnica ob Dravi v obdobju od leta 2008 do leta 2012 ni učinkovito regulirala cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja.

Občina Selnica ob Dravi ni zagotovila ustreznega normativnega okvira za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja. Z občinskimi predpisi ni določila načina in postopka za oblikovanje cen storitev gospodarskih javnih služb varstva okolja, zaradi česar ni zagotovila preglednih finančnih odnosov z izvajalci gospodarskih javnih služb in mehanizma za uravnavanje prihodkov in stroškov gospodarskih javnih služb varstva okolja ter za preprečevanje tveganja za dodeljene nedovoljene državne pomoči izvajalcem gospodarskih javnih služb. Občina Selnica ob Dravi do konca leta 2012 ni uskladila odlokov o načinu izvajanja posamezne gospodarske javne službe varstva okolja s predpisano metodologijo za oblikovanje cen storitev teh gospodarskih javnih služb. Z odloki o načinu izvajanja posamezne gospodarske javne službe varstva okolja je prenesla na izvajalce gospodarskih javnih služb nekatere naloge občine, ob tem pa ni določila načina financiranja teh nalog iz proračuna občine, kar pomeni, da so stroški teh nalog neupravičeno bremenili izvajalce gospodarskih javnih služb oziroma cene storitev gospodarskih javnih služb varstva okolja. Brez pravne podlage v zakonu je uvedla prispevka za prvo priključitev na javni vodovod in javno kanalizacijsko omrežje ter takso za sanacijo vodovodnega omrežja.

Občina Selnica ob Dravi ni ustrezno določala cen storitev gospodarskih javnih služb varstva okolja. S splošnim aktom ni opredelila cenovne politike in postopka za nadzor financiranja in določitev cen storitev gospodarskih javnih služb. Občina Selnica ob Dravi je cene nekaterih storitev gospodarskih javnih služb varstva okolja določala brez ustrezne podlage v splošnem občinskem aktu.

Občina Selnica ob Dravi ni ustrezno nadzirala cen storitev gospodarskih javnih služb varstva okolja, saj ni redno spremljala in preverjala upravičenosti stroškov in prihodkov gospodarskih javnih služb varstva okolja, ocenjevala primernosti veljavnih cen storitev gospodarskih javnih služb in obsega presežka ali primanjkljaja prihodkov posamezne gospodarske javne službe. Od izvajalcev gospodarskih javnih služb tudi ni zahtevala predložitve podrobnih poročil o financiranju in uporabi sodil za razporejanje posrednih proizvodjalnih in splošnih stroškov ter uresničenih prihodkih in stroškov po posameznih stroškovnih nosilcih. Občina Selnica ob Dravi je sprejela sklepe o določitvi cen storitev gospodarskih javnih služb varstva okolja na predlog izvajalcev gospodarske javne službe, pred tem pa ni opravila nadzora nad načrtovanim financiranjem gospodarskih javnih služb.

Računsko sodišče je od Občine Selnica ob Dravi zahtevalo *predložitev odzivnega poročila*, v katerem mora izkazati popravljalne ukrepe za odpravo ugotovljenih nesmotrnosti, podalo pa je tudi *priporočila* za vzpostavitev učinkovitejšega sistema reguliranja cen storitev gospodarskih javnih služb.

KAZALO

1. UVOD	8
1.1 OPREDELITEV REVIZIJE	8
1.2 PREDSTAVITEV REVIDIRANCA.....	9
1.3 REVIZIJSKI PRISTOP	10
2. UČINKOVITOST OBČINE PRI REGULIRANJU CEN STORITEV GJS VARSTVA OKOLJA	11
2.1 NORMATIVNI OKVIR ZA OBLIKOVANJE CEN STORITEV GJS VARSTVA OKOLJA.....	14
2.1.1 Občinski predpisi o izvajanju in financiranju GJS varstva okolja.....	25
2.1.1.1 Odlok o GJS v Občini Selnica ob Dravi.....	25
2.1.2 Naloge in cene storitev GJS oskrbe s pitno vodo	26
2.1.2.1 Tarifni pravilnik oskrbe s pitno vodo.....	28
2.1.2.2 Cene storitev oskrbe s pitno vodo	28
2.1.2.3 Finančni viri iz proračuna občine.....	29
2.1.2.4 Izdajanje soglasij po predpisih o graditvi objektov in urejanju prostora in druge strokovno-tehnične in razvojne naloge občine	29
2.1.2.5 Prispevek za prvo priključitev na javni vodovod.....	30
2.1.2.6 Plačilo za menjavo in kontrolo vodomernih naprav (števnina) in priključnina.....	30
2.1.2.7 Odvzem vode iz hidrantov.....	31
2.1.2.8 Prekomerna poraba vode	32
2.1.2.9 Vodenje katastra vodovodnega omrežja	32
2.1.2.10 Taksa za sanacijo vodovodnega omrežja	33
2.1.3 Naloge in cene storitev GJS odvajanje in čiščenje odpadne vode.....	34
2.1.3.1 Vodenje katastra objektov in naprav javne kanalizacije	37
2.1.3.2 Izdajanje soglasij po predpisih o graditvi objektov in urejanju prostora	38
2.1.3.3 Cene storitev odvajanja in čiščenja odpadne vode, ki se odvaja v javno kanalizacijo.....	39
2.1.3.4 Storitve, vezane na greznice in MKČN.....	40
2.1.3.5 Dotacije in subvencije iz proračuna občine.....	41
2.1.3.6 Priključnina ali prispevek za priključitev na javno kanalizacijo	41
2.1.3.7 Odvajanje padavinske vode v meteorno oziroma javno kanalizacijo.....	41
2.1.4 Naloge in cene storitev GJS ravnanje s komunalnimi odpadki.....	42
2.1.4.1 Strokovno-tehnične, organizacijske in razvojne naloge občine ter vodenje katastra javne infrastrukture in katastra divjih odlagališč	47
2.1.4.2 Dotacije in subvencije iz proračuna občine.....	47

2.1.4.3	Zbiranje ločenih frakcij komunalnih odpadkov na zbirnih mestih in v zbiralnicah	48
2.1.4.4	Cene storitev ravnanja s komunalnimi odpadki.....	48
2.1.4.5	Pogodbeni povzročitelji odpadkov	49
2.1.4.6	Prevzem odpadkov na javnih prireditvah	50
2.2	NORMATIVNI OKVIR ZA DOLOČANJE CEN STORITEV GJS VARSTVA OKOLJA.....	50
2.2.1	Določitev cen storitev GJS varstva okolja.....	51
2.2.1.1	Cene storitev GJS oskrbe s pitno vodo.....	51
2.2.1.2	Cene storitev GJS odvajanje in čiščenje odpadne vode.....	52
2.2.1.3	Cene storitev GJS ravnanja s komunalnimi odpadki	52
2.3	NADZIRANJE CEN STORITEV GJS VARSTVA OKOLJA	53
2.3.1	Način in postopki nadzora nad financiranjem GJS varstva okolja	54
3.	MNENJE	56
4.	ZAHTEVA ZA PREDLOŽITEV ODZIVNEGA POROČILA	59
5.	PRIPOROČILA	61

1. UVOD

Revizijo učinkovitosti poslovanja Občine Selnica ob Dravi (v nadaljevanju: občina) pri reguliranju cen obveznih občinskih gospodarskih javnih služb (v nadaljevanju: GJS) varstva okolja v obdobju od leta 2008 do leta 2012 smo izvedli na podlagi Zakona o računskem sodišču¹ (v nadaljevanju: ZRacS-1) in Poslovnika Računskega sodišča Republike Slovenije². Sklep o izvedbi revizije³ je bil izdan 20. 9. 2011, sprememba sklepa o izvedbi revizije⁴ pa 10. 4. 2013.

Naša pristojnost je na podlagi izvedene revizije podati mnenje o učinkovitosti poslovanja občine pri reguliranju cen storitev obveznih občinskih GJS varstva okolja v obdobju od leta 2008 do leta 2012. Revizijo smo načrtovali in izvedli v skladu z mednarodnimi revizijskimi standardi, ki jih določa Napotilo za izvajanje revizij⁵, tako da smo pridobili zadostna in ustrezna zagotovila za izrek mnenja.

1.1 Opredelitev revizije

Predmet revizije je bilo poslovanje občine pri reguliranju cen, to je pri oblikovanju, določanju in nadziranju cen storitev obveznih občinskih GJS varstva okolja v obdobju od leta 2008 do leta 2012, na področju naslednjih obveznih občinskih GJS varstva okolja iz prvega odstavka 149. člena Zakona o varstvu okolja⁶ (v nadaljevanju: ZVO-1)⁷:

- GJS oskrbe s pitno vodo,
- GJS odvajanje in čiščenje komunalne in padavinske odpadne vode (v nadaljevanju: GJS odvajanje in čiščenje odpadne vode),
- GJS zbiranje določenih vrst komunalnih odpadkov,
- GJS obdelave določenih vrst komunalnih odpadkov ter
- GJS odlaganje ostankov predelave ali odstranjevanje komunalnih odpadkov (v nadaljevanju: GJS odlaganje komunalnih odpadkov),

in sicer v delu, ki se nanaša na ureditev načina oblikovanja in določanja cen storitev navedenih obveznih občinskih GJS varstva okolja ter nadziranje cen storitev teh GJS v obdobju od leta 2008 do leta 2012.

¹ Uradni list RS, št. 11/01, 109/12.

² Uradni list RS, št. 91/01.

³ Št. 1206-1/2009/24.

⁴ Št. 1206-1/2009/48.

⁵ Uradni list RS, št. 43/13.

⁶ Uradni list RS, št. 39/06-UPB1, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12.

⁷ Takšna opredelitev GJS je opredeljena v ZVO-1 od 11. 8. 2012 dalje na podlagi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 57/12).

Revizije z enakim predmetom smo sočasno izvajali še v petih občinah⁸. Poleg tega smo izvedli tudi revizijo vzpostavitve sistema reguliranja cen storitev GJS varstva okolja na državni ravni, kjer pa so bili revidiranci Vlada Republike Slovenije (v nadaljevanju: vlada), ministrstvo, pristojno za gospodarstvo, ter ministrstvo, pristojno za okolje. Za vse navedene revizije bodo izdana ločena revizijska poročila.

Cilj revizije je bil izrek mnenja o učinkovitosti poslovanja občine pri reguliranju cen storitev GJS varstva okolja v obdobju od leta 2008 do leta 2012.

Učinkovitost poslovanja občine smo presojali tako, da smo ocenjevali ustreznost⁹:

- veljavnega normativnega okvira oziroma predpisanih:
 - dejavnosti in obveznosti (nalog) GJS varstva okolja,
 - značilnosti, vrst in obsega storitev GJS varstva okolja,
 - finančnih odnosov med občino in izvajalci GJS,
 - cen storitev GJS varstva okolja in načina njihovega oblikovanja,
 - postopkov, pogojev in meril za določanje cene nove storitve GJS varstva okolja in spreminjanje (povišanje ali znižanje) veljavne cene GJS varstva okolja ter
 - predhodnih (*ex-ante*) in naknadnih (*ex-post*) nadzornih mehanizmov;
- nadziranja oblikovanih in določenih cen storitev GJS varstva okolja.

Mnenje o učinkovitosti občine pri reguliranju cen storitev GJS varstva okolja smo oblikovali na podlagi odgovora na glavno revizijsko vprašanje, *ali je občina učinkovito regulirala cene storitev GJS varstva okolja*. Odgovor na glavno revizijsko vprašanje smo pridobili z odgovori na naslednja revizijska podvprašanja:

- ali je občina zagotovila ustrezen normativni okvir za oblikovanje cen storitev GJS varstva okolja;
- ali je občina ustrezno določala cene storitev GJS varstva okolja;
- ali je občina ustrezno nadzirala cene storitev GJS varstva okolja.

1.2 Predstavitev revidiranja

V skladu z 21. členom Zakona o lokalni samoupravi¹⁰ (v nadaljevanju: ZLS) občina samostojno opravlja lokalne zadeve javnega pomena (izvirne naloge), ki jih določi s splošnim aktom občine ali so določene z zakonom. V skladu z 61. členom ZLS zagotavlja opravljanje javnih služb, ki jih v skladu z zakonom določi s svojim splošnim aktom, in tistih javnih služb, za katere je tako določeno z zakonom. Po prvem odstavku 149. člena ZVO-1 so obvezne občinske GJS varstva okolja:

- GJS oskrbe s pitno vodo,
- GJS odvajanje in čiščenje odpadne vode,
- GJS zbiranje določenih vrst komunalnih odpadkov,
- GJS obdelave določenih vrst komunalnih odpadkov,
- GJS odlaganje komunalnih odpadkov ter
- GJS urejanje in čiščenje javnih površin.

⁸ Občina Brežice, Občina Cankova, Občina Kanal ob Soči, Občina Komenda in Občina Šmarje pri Jelšah.

⁹ Izraz ustrežno v tem poročilu pomeni skladno s predpisi in usmeritvami okoljske in gospodarske politike v slovenskem in evropskem pravnem redu ter jasno (razumljivo), določno (nedvoumno), pregledno (sledljivo), popolno, upravičeno ali primerno (skladno z določenim namenom) in pravočasno.

¹⁰ Uradni list RS, št. 94/07-UPB2, 76/08, 79/09, 51/10.

Občina v okviru svojih pristojnosti, določenih v ZLS, Zakonu o gospodarskih javnih službah¹¹ (v nadaljevanju: ZGJS), Zakonu o javnih financah¹² (v nadaljevanju: ZJF) in ZVO-1, zagotavlja navedene GJS varstva okolja tako, da določa posamezne GJS in cene teh GJS, sprejema splošne akte, ki urejajo način njihovega izvajanja in financiranja, zagotavlja sredstva za njihovo izvajanje (delovanje), nadzira zagotavljanje in financiranje GJS ter gradi in vzdržuje objekte in naprave, potrebne za njihovo izvajanje.

Organi občine so občinski svet, župan in nadzorni odbor. Občina ureja zadeve iz svoje pristojnosti z odloki, odredbami, pravilniki in navodili, ki jih sprejema občinski svet.

Odgovorna oseba za poslovanje občine v obdobju, na katero se nanaša revizija, in med izvajanjem revizije je Jurij Lep, župan občine.

1.3 Revizijski pristop

V skladu s posebno smernico INTOSAI¹³ o najboljši praksi v reviziji ekonomske regulacije – ISSAI 5230¹⁴ smo proučevali normativni okvir za izvajanje in zagotavljanje storitev ter financiranje GJS. Pri izvedbi revizije smo uporabili naslednje metode dela in načine pridobivanja revizijskih dokazov:

- proučevanje slovenskega in evropskega pravnega reda v delu, ki se nanaša na okolje, reguliranje in izvajanje GJS varstva okolja;
- proučevanje sprejetih predpisov in drugih aktov občine o načinu izvajanja GJS oskrbe s pitno vodo, GJS odvajanje in čiščenje odpadne vode ter GJS s področja ravnanja s komunalnimi odpadki¹⁵ ter reguliranja cen storitev teh GJS;
- pregled in presoja podatkov iz evidenc občine o oblikovanih in določenih cenah storitev GJS varstva okolja;
- zbiranje, pregled in presoja dokumentacije in podatkov, na podlagi katerih je občina odločala in določala cene storitev GJS varstva okolja;
- primerjalna analiza pridobljenih podatkov in informacij ter
- metoda intervjuja in vprašalnika o poslovanju občine (pridobljene podatke v pisni obliki v zvezi z določanjem in nadzorom cen GJS varstva okolja smo uporabili kot revizijske dokaze).

¹¹ Uradni list RS, št. 32/93.

¹² Uradni list RS, št. 11/11-UPB4.

¹³ INTOSAI – International Organization of Supreme Audit Institutions.

¹⁴ ISSAI – International Standards of Supreme Audit Institutions (mednarodni standardi vrhovnih revizijskih institucij); Guidelines on Best Practice for the Audit of Economic Regulation, ISSAI 5230, [URL: <http://www.intosai.org>]. Smernico je pripravila delovna skupina za revidiranje privatizacije na podlagi izkušenj vrhovnih revizijskih institucij pri revidiranju normativnega okvira za reguliranje gospodarskih dejavnosti in izvajanje nalog regulativnih organov v posameznih državah. Smernica v prvem delu predstavlja vzroke in namen regulacije GJS in pomen revizij vrhovnih revizijskih institucij za večjo učinkovitost pri zagotavljanju reguliranih storitev, tako v korist uporabnikov (prebivalcev) kot izvajalcev teh storitev. V drugem delu pa smernica podrobno predstavlja ključna področja revizije oziroma cilje in naloge regulatorja pri reguliranju izvajanja in financiranja GJS.

¹⁵ Pod GJS ravnanje s komunalnimi odpadki razumemo GJS zbiranje določenih vrst komunalnih odpadkov, GJS obdelave določenih vrst komunalnih odpadkov ter GJS odlaganje ostankov predelave ali odstranjevanje komunalnih odpadkov.

2. UČINKOVITOST OBČINE PRI REGULIRANJU CEN STORITEV GJS VARSTVA OKOLJA

Po 6. členu ZGJS občina zagotavlja opravljanje javnih služb v naslednjih oblikah:

- v režijskem obratu,
- v javnem gospodarskem zavodu,
- v javnem podjetju in
- z dajanjem koncesij.

Občina ureja način in pogoje izvajanja, financiranja in nadziranja GJS varstva okolja z izdanimi občinskimi akti na podlagi 62. člena ZLS, 3., 7. in 8. člena ZGJS ter 11. člena Zakona o javno-zasebnem partnerstvu¹⁶, kadar se GJS izvaja v obliki koncesijskega razmerja ali javno-zasebnega partnerstva, ter četrtega odstavka 149. člena ZVO-1, po katerem mora občina urediti izvajanje GJS varstva okolja skladno s podzakonskimi predpisi iz tretjega odstavka 149. člena ZVO-1¹⁷ ter predpisi, ki urejajo GJS.

Po 71. členu ZJF občina upravlja javna podjetja, zavode in druge pravne osebe, ki jih je ustanovila zaradi izvajanja GJS in drugih dejavnosti v javnem interesu, tako da:

- usklajuje programe dela in finančne načrte ter financiranje dejavnosti teh pravnih oseb po potrjenih programih;
- nadzira poslovanje teh pravnih oseb;
- nadzira izvajanje odobrenih programov pravnih oseb;
- izvaja nadzor nad zadolževanjem teh pravnih oseb ter
- uveljavlja ustanoviteljske in druge pravice iz kapitalskih naložb (na primer sodeluje na skupščinah in v nadzornih svetih).

V skladu z 11. členom ZGJS občina na področju GJS opravlja strokovno-tehnične, organizacijske in razvojne naloge, in sicer neposredno v okviru ustrezne službe ali organa lokalne skupnosti. Po določbah prvega odstavka 12. člena ZGJS se strokovno-tehnične, organizacijske in razvojne naloge na področju GJS nanašajo zlasti na:

- razvoj, načrtovanje in pospeševanje GJS;

¹⁶ Uradni list RS, št. 127/06.

¹⁷ Nanašajo se na vrste dejavnosti, komunalnih odpadkov in nalog, ki se izvajajo v okviru GJS varstva okolja, ter metodologijo za oblikovanje cen, oskrbovalne standarde in tehnične, vzdrževalne, organizacijske ter druge ukrepe in normative za opravljanje teh javnih služb.

- investicijsko načrtovanje in gospodarjenje z objekti in napravami, potrebnimi za izvajanje GJS;
- postopke ustanavljanja in organiziranja javnih podjetij, javnih gospodarskih zavodov in režijskih obratov;
- postopke podeljevanja koncesij in izbire koncesionarjev;
- strokovni nadzor nad izvajalci GJS;
- financiranje GJS;
- določanje pogojev in dajanje soglasij k dovoljenjem za posege v prostor in okolje, če ti zadevajo infrastrukturne objekte in naprave GJS (če ni to kot javno pooblastilo preneseno na izvajalce GJS), ter
- dajanje predpisanih dovoljenj za priključitev na infrastrukturne objekte in naprave GJS (če ni to kot javno pooblastilo preneseno na izvajalce GJS).

V skladu z drugim odstavkom 12. člena ZGJS lahko občina naloge razvoja, načrtovanja in pospeševanja GJS ter investicijskega načrtovanja in gospodarjenja z objekti in napravami, potrebnimi za izvajanje GJS, poveri za to usposobljeni organizaciji ali podjetju, to je tudi izvajalcu GJS.

V obdobju od leta 2008 do leta 2012 je morala občina pri določanju normativnega okvira za oblikovanje in določanje cen storitev ter pri zagotavljanju financiranja GJS varstva okolja upoštevati izdane predpise na državni ravni:

- na podlagi tretjega odstavka 149. člena ZVO-1:
 - Pravilnik o oblikovanju cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja¹⁸ (v nadaljevanju: pravilnik o oblikovanju cen 2008) in
 - Pravilnik o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja¹⁹ (v nadaljevanju: pravilnik o metodologiji za oblikovanje cen 2009);
- na podlagi 9. člena Zakona o kontroli cen²⁰ (v nadaljevanju: ZKC):
 - Uredbo o oblikovanju cen komunalnih storitev²¹,
 - Uredbo o oblikovanju cen komunalnih storitev²² in
 - Uredbo o oblikovanju cen komunalnih storitev²³, s katerimi je vlada določila začasna mehanizma za oblikovanje in določanje cen storitev GJS varstva okolja (oziroma začasno obveznost pridobitve predhodnega soglasja vlade k ceni storitve GJS varstva okolja);
 - uredbe o določitvi najvišjih cen komunalnih storitev²⁴, s katerimi je vlada prepovedala povečanje oziroma zamrznila rast cen storitev GJS varstva okolja v obdobju od 28. 8. 2010 do 31. 12. 2012.

¹⁸ Uradni list RS, št. 79/08; veljal od 2. 8. 2008 do 7. 8. 2009.

¹⁹ Uradni list RS, št. 63/09; veljal od 8. 8. 2009 do 31. 12. 2012. S 1. 1. 2013 ga je nadomestila Uredba o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja (v nadaljevanju: Uredba o metodologiji za oblikovanje cen storitev GJS varstva okolja; Uradni list RS, št. 87/12, 109/12).

²⁰ Uradni list RS, št. 51/06-UPB-1.

²¹ Uradni list RS, št. 38/07, 85/07; veljala od 27. 4. 2007 do 25. 4. 2008.

²² Uradni list RS, št. 41/08; veljala od 26. 4. 2008 do 24. 4. 2009.

²³ Uradni list RS, št. 32/09; veljala od 25. 4. do 14. 8. 2009; veljati je prenehala na podlagi Uredbe o prenehanju veljavnosti Uredbe o oblikovanju cen komunalnih storitev (Uradni list RS, št. 61/09).

²⁴ Objavljene v Uradnih listih RS, št. 69/10, 12/11, 67/11, 14/12 in 66/12.

V skladu z določbami 3. člena ZGJS mora občina z odlokom predpisati način opravljanja posamezne GJS tako, da je zagotovljeno njeno izvajanje v okviru funkcionalno in prostorsko zaokroženih oskrbovalnih sistemov ter skladno s predpisi, ki urejajo tehnične, oskrbovalne, stroškovne, organizacijske in druge standarde ter normative za opravljanje posamezne GJS varstva okolja. V skladu s 7. členom ZGJS mora občina v odlokih (med drugim) opredeliti tudi vire financiranja GJS in način njihovega oblikovanja.

Občina je kot ustanoviteljica javnega gospodarskega zavoda (21. člen ZGJS) ali javnega podjetja (26. člen ZGJS) pristojna za določanje cen storitev GJS. Po 11. členu Zakona o javno-zasebnem partnerstvu skladno s pogodbo o javno-zasebnem partnerstvu določa cene dobrin in storitev javno-zasebnega partnerstva oziroma daje soglasje k njim.

Ker ZVO-1 ne določa nalog, vrst in obsega storitev, ki jih GJS zagotavlja prebivalcem oziroma fizičnim osebam in gospodarskim subjektom (v nadaljevanju: uporabnik GJS), ter načina financiranja oziroma oblikovanja in določanja cen storitev GJS varstva okolja, mora občina skladno z določbami pete alineje prvega odstavka 7. člena ter prvega odstavka 8. člena ZGJS in v povezavi z določbo 59. člena ZGJS v odloku opredeliti način in postopke oblikovanja in določanja cen storitev GJS varstva okolja in drugih storitev in skladno z določbo 62. člena ZGJS²⁵ v aktu o ustanovitvi ter koncesijskem aktu prihodke, ki izvirajo iz opravljanja teh GJS oziroma so posledica opravljanja GJS in izvajalcu GJS zagotavljajo financiranje dodeljenih nalog.

V 5. členu je pravilnik o oblikovanju cen 2008 določal, da lahko izvajalec GJS v soglasju z lastnikom infrastrukture izvaja posebne storitve osebam, ki niso uporabniki storitev GJS, ali izvaja posebne storitve z uporabo javne infrastrukture, ki niso obvezne storitve GJS, ter da mora prihodke in stroške teh dejavnosti prikazovati (voditi) ločeno ter da je morala občina razliko med prihodki in stroški posebnih storitev nameniti za investicije v infrastrukturo za izvajanje GJS. Pravilnik o metodologiji za oblikovanje cen 2009 pa je v 8. členu določal, da se morajo prihodki, ki jih je izvajalec dosegel s prodajo navedenih posebnih storitev, pri kalkulaciji lastne cene storitve GJS varstva okolja (v delu cene, ki se nanaša na ceno izvajanja GJS) upoštevati kot odbitne postavke, tako da je moral presežek prihodkov nad odhodki izvajanja teh storitev (ali neto prihodek) pokrivati stroške in zniževati ceno storitve teh GJS.

Učinkovitost občine pri reguliranju cen storitev GJS varstva okolja v obdobju od leta 2008 do leta 2012 smo presojali tako, da smo ocenjevali splošne občinske akte, pri čemer smo obravnavali:

- način in postopke (mehanizem) za oblikovanje cen storitev GJS varstva okolja oziroma:
 - obveznosti ali naloge posamezne GJS varstva okolja, zaradi katerih nastajajo upravičeni stroški (oziroma so povzročitelji ali vir stroškov GJS) ter ki opredeljujejo stroškovni okvir (vsebino/vrste, obseg in funkcionalne (namenske) skupine izvornih stroškov²⁶) oziroma stroškovne elemente cen storitev teh GJS;
 - storitve (oziroma stroškovne nosilce) posamezne GJS varstva okolja, ki se opravljajo in zaračunavajo uporabniku GJS;

²⁵ 62. člen ZGJS določa, da se prihodki javnega gospodarskega zavoda, javnega podjetja ali koncesionarja, ki izvirajo iz opravljanja GJS, določijo z aktom o ustanovitvi javnega zavoda oziroma javnega podjetja, s koncesijskim aktom ali s pogodbo o vlaganju javnega kapitala.

²⁶ Izvirne vrste stroškov so stroški materiala, stroški storitev, stroški dela, amortizacija, stroški dajatev, ki so neodvisni od poslovnega izida in niso vezani na stroške (SRS 16.1 (2006)).

- postopke ter stroškovne in druge sestavine oziroma parametre (kriterije, merila) za oblikovanje (izračun) cen storitev GJS varstva okolja tako, da oblikovane cene zagotavljajo vračilo prekomernega ali pokritje prenizkega nadomestila za izvajanje teh GJS, dodeljenega izvajalcu GJS;
- način in postopke za določanje cen storitev GJS varstva okolja oziroma mehanizem za nadziranje financiranja GJS varstva okolja ter ocenjevanje in določanje obsega dodeljenega prekomernega nadomestila za izvajanje teh GJS (s ceno storitve GJS);
- nadzor financiranja in načina oblikovanja cen storitev GJS varstva okolja.

2.1 Normativni okvir za oblikovanje cen storitev GJS varstva okolja

Temeljno podlago za ureditev načina financiranja oziroma oblikovanja cen storitev GJS varstva okolja v občinskih predpisih so v obdobju od leta 2008 do leta 2012 predstavljali pravilnik o oblikovanju cen 2008, pravilnik o metodologiji za oblikovanje cen 2009 ter Slovenski računovodski standardi²⁷ (v nadaljevanju: SRS (2006)), ki so določali pravila o računovodenju gospodarske dejavnosti (to je načrtovanje, merjenje in oblikovanje denarno in v naravnih merskih enotah izraženih podatkov o stanju in spremembah gospodarskih kategorij) ter dopolnjujejo in podrobneje opredeljujejo določbe in opredelitve gospodarskih kategorij v predpisih o načinu financiranja dejavnosti GJS.

Poleg tega je normativni okvir za ureditev reguliranja cen storitev GJS varstva okolja predstavljala Pogodba o ustanovitvi Evropske skupnosti²⁸ (v nadaljevanju: PES), ki jo je s 1. 12. 2009 nadomestila Pogodba o delovanju Evropske unije²⁹ (v nadaljevanju: PDEU), ter na njuni podlagi sprejeta pravila, ki se nanašajo na notranji trg³⁰, varstvo konkurence in državno pomoč, vključno s sodno prakso Sodišča Evropske unije, ki je odločilno prispevala k oblikovanju evropskega normativnega okvira³¹.

Storitve splošnega pomena so storitve, ki jih javni organi države članice razvrstijo kot storitve v splošnem interesu in se torej zanje uporabljajo posebne obveznosti javne službe. Pojem vključuje gospodarske dejavnosti in negospodarske storitve, pri čemer slednje niso predmet posebne zakonodaje Evropske unije ter jih pravila o notranjem trgu in konkurenci iz PES oziroma PDEU ne vključujejo. Storitve splošnega gospodarskega pomena (v nadaljevanju: SSGP), to so tudi storitve GJS po slovenskem pravnem redu, so gospodarske dejavnosti, ki se opravljajo v splošno javno korist in se na trgu brez javnega posredovanja ne bi opravljale (oziroma bi se opravljale pod drugačnimi pogoji v smislu kakovosti, varnosti, cenovne dostopnosti, enake obravnave ali splošnega dostopa). Obveznosti javne službe se naložijo izvajalcu s pooblastilom in na podlagi merila splošnega interesa, s čimer se zagotovi, da se služba opravlja pod pogoji, ki omogočajo izpolnjevanje njene naloge³².

²⁷ Uradni list RS, št. 118/05 (10/06-popr.), 58/06, 112/06, 3/07, 12/08, 119/08, 1/10, 90/10, 8/11, 2/12, 64/12. SRS 2006 so veljali do uveljavitve novih Slovenskih računovodskih standardov (2016) z dne 1. 1. 2016 (Uradni list RS, št. 95/15 (74/16-popr.), 23/17).

²⁸ UL C, št. 321 z dne 29. 12. 2006.

²⁹ UL C, št. 83 z dne 30. 3. 2010.

³⁰ Ali na pravico do ustanavljanja podjetij (49. člen PDEU) in svobodno opravljanje storitev (56. člen PDEU).

³¹ Zadeva št. C-280/00 z dne 24. 7. 2003 – Altmark Trans GmbH (v nadaljevanju: zadeva Altmark).

³² Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij, Okvir kakovosti za storitve splošnega pomena v Evropi, COM(2011)900 z dne 20. 12. 2011.

Po prvem odstavku 87. člena PES oziroma prvem odstavku 107. člena PDEU je vsaka pomoč, ki jo dodeli država članica (ali kakršna koli vrsta pomoči iz državnih ali občinskih sredstev, ki izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco z dajanjem prednosti posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga³³), nezdržljiva z notranjim trgov, če prizadene trgovino med državami članicami (razen izjem, določenih v drugem in tretjem odstavku 87. člena PES oziroma 107. člena PDEU).

Temeljno podlago za določitev pravil za ugotavljanje združljivosti državne pomoči pri SSGP predstavlja zadeva Altmark, v kateri je sodišče odločilo, da nadomestilo³⁴ za javne storitve ali SSGP ne pomeni državne pomoči po 87. členu PES (oziroma 107. členu PDEU) pod pogojem, da so kumulativno izpolnjeni štirje pogoji (merila):

- (1) podjetje, ki prejme nadomestilo, mora dejansko izpolnjevati obveznosti javne službe, te obveznosti pa morajo biti jasno opredeljene;
- (2) parametre, na podlagi katerih se izračuna nadomestilo, je treba določiti vnaprej na objektivni in pregleden način;
- (3) nadomestilo ne sme presegati zneska, potrebnega za pokrivanje vseh ali nekaterih stroškov, ki nastanejo zaradi izpolnjevanja obveznosti javne službe, ob upoštevanju ustreznih prejemkov in zmernega (ali razumnega) dobička;
- (4) če podjetje, ki naj bi izpolnjevalo obveznosti javne službe, v danem primeru ni izbrano v skladu s postopkom oddaje javnih naročil³⁵, ki naj bi omogočil izbiro ponudnika, sposobnega, da te storitve zagotovi po najnižjih stroških, je treba stopnjo potrebnega nadomestila določiti na podlagi analize stroškov, ki bi nastali v povprečnem, dobro vodenem in ustrezno opremljenem podjetju³⁶.

Sodišče je v zadevi Altmark odločilo, če nadomestilo za javne storitve ali SSGP ne izpolnjuje prej navedenih pogojev in so izpolnjeni splošni pogoji za državno pomoč po prvem odstavku 87. člena PES (oziroma prvem odstavku 107. člena PDEU), nadomestilo pomeni državno pomoč, ki jo je treba v skladu

³³ Ožje je izraz državna pomoč opredeljen v 3. členu ZJF, po katerem so državne pomoči samo izdatki in zmanjšani prejemki države oziroma občine, ki pomenijo korist za prejemnika pomoči in mu tako zagotavljajo prednost pred konkurenti in so namenjeni za financiranje in sofinanciranje programov v institucionalnih enotah, ki se ukvarjajo s tržno proizvodnjo blaga in storitev.

³⁴ V zadevi Altmark pojem nadomestilo ni bil obrazložen, se pa uporablja v zvezi z nadomestilom, ki se izplača po Uredbi Sveta (EGS) št. 1191/69 z dne 26. junija 1969 o ukrepanju držav članic glede obveznosti javne službe v železniškem in cestnem prometu ter prometu po celinskih plovih poteh (UL L, št. 156 z dne 28. 6. 1969), ki je bila spremenjena z Uredbo Sveta (EGS) št. 1893/91 z dne 20. junija 1991 (UL L, št. 169 z dne 20. 6. 1991).

³⁵ Za izpolnjevanje četrtega pogoja (merila) iz sodbe v zadevi Altmark (poleg odprtega postopka) zadostuje tudi omejeni postopek, razen če je zainteresiranim izvajalcem onemogočeno sodelovanje v razpisu brez utemeljenih razlogov. Po drugi strani konkurenčni dialog ali postopek s pogajanjem po predhodni objavi pritožbenemu organu podeljuje široko diskrecijsko pravico in lahko omejuje sodelovanje zainteresiranih subjektov, zato se lahko le v izjemnih primerih šteje za zadostnega za izpolnjevanje četrtega pogoja iz sodbe v zadevi Altmark. Postopek s pogajanjem brez predhodne objave obvestila o naročilu ne more zagotoviti, da se v postopku izbere ponudnik, ki lahko navedene storitve opravlja z najnižjimi stroški za Skupnost (Sporočilo Komisije o uporabi pravil Evropske unije o državni pomoči za nadomestilo, dodeljeno za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, UL C, št. 8 z dne 11. 1. 2012).

³⁶ Pojem dobro vodeno podjetje vključuje upoštevanje nacionalnih, mednarodnih ali računovodskih standardov Evropske unije.

s tretjim odstavkom 88. člena PES (oziroma tretjim odstavkom 108. člena PDEU) prigrasiti Evropski komisiji, da odloči, ali je državna pomoč dovoljena oziroma združljiva z notranjim trgov. Pogoji (merila) iz zadeve Altmark predstavljajo tudi temeljne usmeritve za sistemsko enotno ureditev oblikovanja, določanja in nadziranja cen storitev GJS v slovenskem pravnem redu zaradi izoginitve tveganju, da je bilo izvajalcu GJS dodeljeno prekomerno nadomestilo za izvajanje GJS ali nedovoljena (nezdružljiva) državna pomoč. Nanašajo se namreč na pogoje financiranja GJS in skušajo preprečiti izkrivljanje konkurence zaradi financiranja iz javnih sredstev ali podobnih ugodnosti, ki jih dodelijo državni (ali občinski) subjekti podjetjem, ki opravljajo gospodarsko dejavnost (to je kakršna koli dejavnost, v okviru katere se na trgu ponujajo blago in storitve).

Evropska komisija je v letu 2005 za dovoljeno ali združljivo pomoč določila državno pomoč v obliki nadomestila za javne storitve ali SSGP, in sicer z:

- Odločbo št. 2005/842/ES³⁷ (v nadaljevanju: odločba Komisije), ki je določala pogoje za presojo združljivosti državne pomoči v obliki nadomestila³⁸ za javne storitve z drugim odstavkom 86. člena PES, ki je ni bilo treba predhodno prigrasiti Evropski komisiji³⁹, če so bili izpolnjeni določeni pogoji iz te odločbe, in
- Okvirom Skupnosti za državne pomoči v obliki nadomestila za javne storitve⁴⁰ (v nadaljevanju: okvir Skupnosti), ki je določil pogoje za presojo združljivosti državne pomoči v obliki nadomestila za javne storitve, ki niso bile zajete z odločbo Komisije in jih je bilo treba prigrasiti zaradi večje nevarnosti izkrivljanja konkurence.

Evropska komisija je 20. 12. 2011 sprejela nova pravila o državni pomoči v obliki nadomestila za javne storitve ali SSGP, ki so nadomestila odločbo Komisije in okvir Skupnosti in ki poleg tega, da določajo pogoje za oceno združljivosti državne pomoči v obliki nadomestila za javne storitve ali SSGP, tudi pojasnjujejo ključna načela državne pomoči in v teh pravilih uporabljene osnovne pojme, na primer razliko med gospodarsko⁴¹ in negospodarsko dejavnostjo⁴², razmerje med pravili o državni pomoči in pravili na področju javnih naročil, da bi nacionalnim, regionalnim in lokalnim oblastem olajšala uporabo

³⁷ Odločba Komisije z dne 28. 11. 2005 o uporabi člena 86 (2) Pogodbe ES za državne pomoči v obliki nadomestila za javne storitve, dodeljene nekaterim podjetjem, pooblaščenim za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, UL L, št. 312 z dne 29. 11. 2005.

³⁸ V odločbi komisije pojem nadomestilo ni bil obrazložen.

³⁹ Iz obveznosti prigrasitve so bila na primer izvzeta nadomestila za javne storitve, dodeljena podjetjem, katerih povprečni letni promet pred obdavčitvijo, ki je vključeval vse dejavnosti, ni presegal 100 milijonov evrov (v obdobju dveh finančnih let pred letom, v katerem je bila SSGP dodeljena) in letno nadomestilo za zadevno storitev ni presegalo 30 milijonov evrov, ter nadomestila za javne storitve, dodeljena bolnišnicam in podjetjem za socialna stanovanja.

⁴⁰ UL C, št. 297 z dne 29. 11. 2005.

⁴¹ Gospodarska dejavnost je kakršna koli dejavnost, v okviru katere se na trgu ponujajo blago in storitve. Da bi se določena storitev lahko štela za gospodarsko dejavnost v skladu s pravili notranjega trga (prost pretok storitev in svoboda ustanavljanja), mora biti plačljiva. Vendar ni nujno, da storitev plačajo tisti, ki imajo od nje koristi. Gospodarska narava storitve ni odvisna od pravnega statusa ponudnika storitve (kot je na primer neprofitni organ) ali narave storitve, ampak od načina, kako je določena storitev dejansko zagotovljena, organizirana in financirana.

⁴² Negospodarske dejavnosti (ali storitve) so na splošno dejavnosti, ki so neločljivo povezane s posebnimi pravicami uradnega organa in jih izvaja država (občina), to je kadar država izvaja javna pooblastila ali kadar organi, ki izvirajo iz države, svoje dejavnosti opravljajo kot javni organi.

teh pravil, ter uvajajo preprostejša pravila za SSGP, ki so majhne, lokalnega pomena ali sledijo posebnim družbenim ciljem. Nova pravila sestavljajo naslednji štirje instrumenti, ki veljajo za vse organe (nacionalne, regionalne, lokalne), ki dodeljujejo nadomestila za javne storitve ali SSGP:

- Sporočilo Komisije o uporabi pravil Evropske unije o državni pomoči za nadomestilo, dodeljeno za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, ki pojasnjuje ključne pojme, ki se upoštevajo pri uporabi pravil o državni pomoči v obliki nadomestila za javne storitve ali SSGP.
- Sklep št. 2012/21/EU⁴³ (v nadaljevanju: sklep Komisije), ki je z 31. 1. 2012 nadomestil odločbo Komisije in ki določa pogoje, pod katerimi za državno pomoč v obliki nadomestila za javne storitve ali SSGP ne velja obveznost predhodne priglasitve v skladu s tretjim odstavkom 108. člena PDEU, saj se lahko šteje, da je državna pomoč združljiva z drugim odstavkom 106. člena PDEU.

Sklep Komisije je poleg bolnišnic in socialnih stanovanj iz obveznosti priglasitve izvzel številne socialne storitve, za druge SSGP pa je prag za priglasitev s 30 milijonov evrov (po odločbi Komisije) znižal na 15 milijonov evrov. Po drugem in tretjem odstavku 2. člena sklepa Komisije se ta sklep uporablja le, če obdobje, za katero je podjetje pooblaščen za opravljanje SSGP, ne presega desetih let. Če obdobje pooblastitve presega deset let, se ta sklep uporablja le, kadar mora izvajalec službe ali dejavnosti splošnega gospodarskega pomena zagotoviti veliko naložbo, ki se mora amortizirati v daljšem obdobju v skladu s splošno veljavnimi računovodskimi načeli. Če med obdobjem pooblastitve pogoji za uporabo tega sklepa niso več izpolnjeni, se pomoč priglasí v skladu s tretjim odstavkom 108. člena PDEU.

- Sporočilo Komisije – Okvir Evropske unije za državno pomoč v obliki nadomestila za javne storitve (2011)⁴⁴ (v nadaljevanju: okvir Unije), ki je z 31. 1. 2012 nadomestil okvir Skupnosti, za ocenjevanje visokih zneskov nadomestil za javne storitve, ki jih je treba priglasiti Evropski komisiji. Okvir Unije je uvedel:
 - natančnejšo metodologijo za določitev zneska nadomestila ali neto stroškov izpolnjevanja obveznosti javne storitve⁴⁵ (tako imenovano metodologijo NAC⁴⁶);
 - zahtevo, da države članice uvedejo spodbude za učinkovitost izvajanja SSGP;
 - zahtevo, da javni organi upoštevajo pravila o javnem naročanju ob pooblastitvi izvajalca SSGP za opravljanje javne storitve⁴⁷, in
 - zahtevo, da izvajalci SSGP spoštujejo Direktivo Komisije 2006/111/ES o preglednosti finančnih odnosov med državami članicami in javnimi podjetji ter o finančni preglednosti znotraj določenih podjetij⁴⁸.

⁴³ Sklep Komisije z dne 20. 12. 2011 o uporabi člena 106(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije za državno pomoč v obliki nadomestila za javne storitve, dodeljenega nekaterim podjetjem, pooblaščenim za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, UL L, št. 7 z dne 11. 1. 2012.

⁴⁴ UL C, št. 8 z dne 11. 1. 2012.

⁴⁵ V skladu z metodologijo neto stroškov izpolnjevanja obveznosti javne storitve, se dejanski ali pričakovani neto stroški, potrebni za izpolnjevanje obveznosti javne storitve, izračunajo kot razlika med celotnimi neto stroški izbranega izvajalca javne storitve ter neto stroški ali dobičkom njegove druge (tržne) dejavnosti.

⁴⁶ Angl.: *Net Avoided Cost*.

⁴⁷ To vključuje spoštovanje načel preglednosti, enakega obravnavanja in nediskriminacije, ki izhajajo neposredno iz PDEU in sekundarnega prava Evropske unije.

⁴⁸ UL L, št. 318 z dne 17. 11. 2006.

V skladu z metodologijo NAC⁴⁹ se dejanski ali pričakovani neto stroški⁵⁰, potrebni za izpolnjevanje obveznosti GJS, izračunajo kot razlika med neto stroški izbranega izvajalca GJS, kadar izpolnjuje obveznosti GJS, ter njegovimi neto stroški ali dobičkom, če deluje brez navedenih obveznosti (to so stroški in dobiček tiste tržne dejavnosti, ki bi jo gospodarski subjekt izvajal tudi v primeru, če ne bi izvajal GJS oziroma drugih nalog po pooblastilu javnega organa). Če izračun po metodologiji NAC ni izvedljiv, se lahko uporabi tudi tako imenovana metoda na podlagi razporeditve stroškov, po kateri se neto stroški, potrebni za izpolnjevanje obveznosti GJS, izračunajo kot razlika med stroški in prihodki izbranega izvajalca pri izpolnjevanju obveznosti GJS, kot so določeni in ocenjeni v aktu o pooblastitvi. Pozornost je treba nameniti tudi pravilni oceni stroškov, ki bi se jim izvajalec GJS po pričakovanju lahko izognil, in prihodkov, ki jih ne bi imel, če ne bi izpolnjeval obveznosti javne storitve. Pri izračunu neto stroškov je treba oceniti koristi, ki jih ima izvajalec GJS, vključno z nematerialnimi koristmi, če je to mogoče⁵¹.

Če pravila o javnem naročanju ali preglednosti finančnih odnosov med javnimi organi in izvajalci GJS niso upoštevana, Evropska komisija šteje, da državna pomoč vpliva na razvoj trgovine na notranjem trgu v obsegu, ki je v nasprotju z interesi Evropske unije, in ni združljiva z drugim odstavkom 106. člena PDEU.

- Uredba Komisije (EU) št. 360/2012 z dne 25. aprila 2012 o uporabi členov 107. in 108. Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči *de minimis* za podjetja, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena⁵² (v nadaljevanju: uredba *de minimis* za SSGP), ki določa, da se za pomoč *de minimis*⁵³ šteje, da ne izpolnjuje vseh meril iz prvega odstavka 107. člena PDEU in je zato izvzeta iz obveznosti priglasitve po tretjem odstavku 108. člena PDEU, če skupen znesek pomoči ne presega 500.000 evrov v katerem koli obdobju treh proračunskih let.

Po osmem odstavku 2. člena uredbe *de minimis* za SSGP ponudnik (ali izvajalec GJS) za isto SSGP ne sme prejeti nadomestila na podlagi sklepa ali okvira za državno pomoč v obliki nadomestila za javne storitve ter hkrati na podlagi navedene uredbe, saj bi to povzročilo prekomerno nadomestilo.

Občina je morala s splošnimi akti urediti vsa pravna razmerja, ki se nanašajo na izvajanje in financiranje GJS v skladu z ekonomskimi in finančnimi načeli in pogoji tako, da je izvajalcu GJS zagotovila pokritje vseh upravičenih stroškov, ki nastajajo pri izvajanju GJS, uporabnikom GJS pa pod enakimi pogoji kakovostne, zanesljive, varne in cenovno dostopne storitve GJS. Pri tem je morala občina upoštevati tudi pravila o državni pomoči v obliki nadomestila za javne storitve v odločbi Komisije oziroma sklepu Komisije, ki določata štiri kumulativne pogoje ali merila iz sodbe v zadevi Altmark, ki morajo biti izpolnjena, da nadomestilo za javne storitve (oziroma prihodek izvajalca GJS, dosežen z regulirano ceno storitve GJS) ne pomeni državne pomoči po 87. členu PES oziroma 107. člena PDEU, oziroma pogoje,

⁴⁹ Navodila o uporabi metodologije NAC so v Prilogi 4 k Direktivi 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami, UL L, št. 108 z dne 24. 4. 2002 (26. točka okvira Unije).

⁵⁰ To so neto stroški, kot so določeni v 25. točki okvira Unije, ali stroški, zmanjšani za prihodke, kadar metodologije NAC ni mogoče uporabiti (21. točka okvira Unije).

⁵¹ 25. točka okvira Unije.

⁵² UL L, št. 114 z dne 26. 4. 2012.

⁵³ Pomeni manjši znesek pomoči, ki nima potencialnega vpliva na konkurenco in trgovino med državami članicami.

pod katerimi je državna pomoč, dodeljena podjetju, pooblaščenem za opravljanje SSGP (storitev GJS), združljiva z notranjim trgov in izvzeta iz obveznosti priglasitve Evropski komisiji. Iz določb 4. člena odločbe Komisije in 4. člena sklepa Komisije izhaja, da je morala občina s splošnimi akti urediti način financiranja GJS varstva okolja (s ceno storitve GJS in sredstvi občinskega proračuna) oziroma določiti zlasti:

- naravo oziroma vsebino in trajanje obveznosti (nalog) GJS;
- podjetje (izvajalca GJS) in ozemlje ali področje, na katerem se izvaja GJS;
- vrsto vseh izključnih ali posebnih pravic, ki jih je dodelila izvajalcu GJS;
- parametre oziroma opis mehanizma nadomestila in meril za izračun, nadzor in pregled nadomestila;
- dogovore oziroma mehanizem za preprečevanje kakršnega koli prekomernega nadomestila in za njegovo vračilo (izterjavo);
- v skladu s točko f) 4. člena odločbe Komisije tudi sklic na sklep Komisije.

V skladu z določbami 5. člena odločbe Komisije in 5. člena sklepa Komisije je morala občina pri urejanju načina financiranja GJS varstva okolja upoštevati predvsem, da:

- znesek nadomestila ne sme presežati zneska, ki je nujen za pokrivanje (neto) stroškov (oziroma presežka stroškov nad prihodki), nastalih pri izpolnjevanju obveznosti GJS, vključno z zmernim dobičkom;
- mora izračun upravičenih stroškov temeljiti na splošno veljavnih načelih stroškovnega računovodstva;
- prihodek, ki se upošteva v izračunu nadomestila, vključuje celotni prihodek, ki ga je ustvarila SSGP (oziroma storitev GJS), in tudi prihodke drugih dejavnosti (katerih storitve niso SSGP in ki jih izvajalec GJS ne bi izvajal, če mu ne bi bila dodeljena pravica za izvajanje GJS) ter druge ugodnosti oziroma prihodke iz državnih sredstev.

V skladu s SRS 16 (2006), ki se je uporabljal v obdobju, na katero se nanaša revizija, pri knjigovodskem evidentiranju, obračunavanju in razkrivanju poslovnih stroškov v stroškovnem računovodstvu, se stroški pripoznajo po stroškovnih mestih⁵⁴ in stroškovnih nosilcih⁵⁵ glede na to, kje in zakaj se pojavljajo. Stroškovni nosilec je poslovni učinek, zaradi katerega se pojavijo stroški in s katerim jih je treba tudi povezovati. Poslovni učinki, namenjeni prodaji ali vključevanju med osnovna sredstva istega podjetja, so končni stroškovni nosilci, drugi poslovni učinki pa so začasni stroškovni nosilci. Kot začasni stroškovni nosilci se štejejo tudi storitve proizvajalne, nakupne oziroma prodajne službe ali splošnih služb, ki se razporejajo na končne stroškovne nosilce pri obračunavanju stroškov na podlagi sestavin dejavnosti (nalog, aktivnosti). Stroški po izvornih vrstah⁵⁶ so lahko neposredni ali posredni stroški⁵⁷ stroškovnih mest in stroškovnih nosilcev; stroški, ki se zberejo na različnih stroškovnih mestih, so že stroški po namenskih

⁵⁴ Stroškovno mesto je namensko, prostorsko ali stvarno zaokrožen del podjetja, na katerem ali v zvezi s katerim se pri poslovanju pojavljajo stroški, ki jih je mogoče razporejati na posamezne začasne ali končne stroškovne nosilce in je zanje nekdo odgovoren (SRS 16.21 (2006)).

⁵⁵ Stroškovni nosilec je lahko celotna količina istovrstnih ali sorodnih poslovnih učinkov obračunskega obdobja oziroma niz poslovnih učinkov obračunskega obdobja, posamezen poslovni učinek ali del poslovnega učinka (SRS 16.21 (2006)).

⁵⁶ Stroški materiala, stroški storitev, stroški amortizacije, stroški dela in stroški dajatev ter lahko tudi finančni stroški.

⁵⁷ Stroški, ki jih na podlagi izvornih listin še ni mogoče razporediti na stroškovno mesto, temveč se razporejajo na posamezna stroškovna mesta na podlagi vnaprej opredeljenih ključev oziroma kriterijev ali sodil.

(funkcionalnih) skupinah. Stroški po izvornih vrstah se razporejajo po stroškovnih mestih, ki omogočajo najmanj ločeno spremljanje stroškov proizvodnje, stroškov nakupovanja, stroškov prodajanja in stroškov skupnih služb ter tudi kasnejše ločeno ugotavljanje stroškov po področnih in območnih odsekih oziroma mestih odgovornosti⁵⁸ in poslovno-izidnih mestih odgovornosti⁵⁹. Pri oblikovanju stroškovnih mest je treba upoštevati popolno razporeditev stroškov, ki odpadejo na posamezne poslovne učinke (stroškovne nosilce), ter zagotoviti pregled gibanja stroškov na ožjih področjih odgovornosti (stroškovnih mestih odgovornosti oziroma poslovno-izidnih mestih) za njihovo nastajanje in za potek poslovnega procesa⁶⁰. Izbira metode vključevanja stroškov v poslovne učinke obračunskega obdobja je odvisna od tega, ali je namen kalkuliranja dobiti podlago za vrednotenje zalog proizvodov oziroma nedokončane proizvodnje ali podlago za oblikovanje ali presojanje prodajnih cen⁶¹. Če se na vse poslovne učinke kot stroškovne nosilce določenega obračunskega obdobja razporedijo vsi stroški, gre za ugotavljanje polne lastne (ali stroškovne) cene količinske enote poslovnega učinka. Razlika med prodajno in lastno ceno je dobiček, ki se običajno namenja za izplačilo lastniku ali za nadaljnji razvoj podjetja⁶².

Prodajna cena proizvoda ali storitve po SRS 18.4 (2006) je plačilo kupca ali prodajna vrednost proizvoda (storitve), navedena na računu ali drugem dokumentu (brez DDV in drugih dajatev), po kateri se merijo prihodki od prodaje gospodarskega subjekta. Praviloma se prodajna cena oblikuje na enoto proizvoda (storitve) tako, da pokriva:

- vse neposredne stroške, nastale zaradi proizvodnje ali izdelave proizvoda oziroma opravljanja storitev,
- ustrezen del posrednih stroškov⁶³ in
- dobiček.

Predpisani davki in druge dajatve ali drugi zneski, zbrani v korist tretjih oseb, niso sestavina prodajne cene proizvoda (storitve) oziroma prihodkov od prodaje proizvodov (storitev). S kalkulacijo⁶⁴ se ugotavlja lastna (stroškovna) ter presoja prodajna in končna (maloprodajna) cena na enoto proizvoda ali storitve tako, da se na posamezne vrste stroškovnih nosilcev razporedijo vsi neposredni stroški, posredni stroški, dobiček in davki. V skladu s SRS 20.13–14 (2006) je treba pri vsakem računovodskem predračunu opredeliti poslovne predpostavke, na katerih je zasnovan, in način njihovega upoštevanja pri izračunavanju, metodika predračunavanja pa mora biti usklajena z metodiko istovrstnega obračunavanja.

⁵⁸ Mesto odgovornosti je mesto v hierarhičnem organizacijskem ustroju, ki ga zaseda nosilec odgovornosti, ki odgovarja ne samo za stroške, nastale na tem mestu odgovornosti, temveč tudi za nastale stroške na podrejenih mestih odgovornosti (SRS 16.21 (2006)).

⁵⁹ Poslovno-izidno mesto odgovornosti (dobičkovno mesto odgovornosti) je mesto odgovornosti, na katerem poslovodnik odloča in odgovarja znotraj svojih pooblastil v zvezi z načrtovanimi ali nastalimi stroški (odhodki) in prihodki oziroma v zvezi z načrtovanim ali obračunanim poslovnim izidom (SRS 20. 31 (2006) in SRS 23.8–11 (2006)).

⁶⁰ SRS 16.2–4, SRS 16.7 in SRS 16.21 (2006).

⁶¹ SRS 16.11 (2006).

⁶² SRS 16.31 (2006).

⁶³ Posredni stroški so stroški, ki jih ne moremo neposredno pripisati ali povezati s stroškovnim nosilcem (poslovnim učinkom); na posamezne dejavnosti in stroškovne nosilce jih razporejamo na podlagi vnaprej opredeljenih kriterijev ali sodil (ključev).

⁶⁴ Kalkulacija je lahko predračunska ali obračunska. Predračunska kalkulacija se sestavi na podlagi načrtovanih velikosti (količina, vrednost) v prihodnjem obračunskem obdobju, obračunska kalkulacija pa na podlagi uresničenih velikosti v preteklem obračunskem obdobju (SRS 16.15 (2006)).

Tabela 1: Kalkulacija lastne (stroškovne), prodajne in končne cene na enoto proizvoda (storitve)

Št.	Elementi cene
1.	+ Neposredni materialni stroški (izdelavni material)
2.	+ Neposredni stroški dela (plače, stroški povračil zaposlencem)
3.	+ Drugi neposredni stroški (na primer neposredna amortizacija, neposredni stroški prodaje)
4.	= SKUPNI NEPOSREDNI STROŠKI NA ENOTO PROIZVODA/STORITVE
5.	+ Posredni proizvodjalni stroški (na primer posredna amortizacija, vzdrževanje osnovnih sredstev)
6.	+ Posredni stroški nabave, uprave in prodaje
7.	= LASTNA (STROŠKOVNA) CENA NA ENOTO PROIZVODA/STORITVE
8.	+ Dobiček na enoto proizvoda/storitve
9.	= PRODAJNA CENA PROIZVODA/STORITVE
10.	+ DDV
11.	+ Drugi davki, prispevki, takse
12.	= PRODAJNA CENA Z DAVKI (končna ali maloprodajna cena)

Vir: SRS 16 (2006) in SRS 18 (2006).

Metodika oblikovanja prodajnih cen proizvodov ali storitev je običajno poslovna skrivnost gospodarskih subjektov, na splošno pa v praksi velja, da se glede na organiziranost dejavnosti in hierarhijo poslovno-izidnih mest pri oblikovanju cene proizvoda ali storitve temeljne (glavne) dejavnosti gospodarskega subjekta (oziroma končnega stroškovnega nosilca) upoštevajo tudi neto prihodki⁶⁵ dopolnilne dejavnosti, ki imajo naravo končnih stroškovnih nosilcev in se proizvajajo hkrati ali so posledica proizvodnje proizvoda ali storitve glavne dejavnosti in ki v kalkulaciji cene pokrivajo upravičene stroške oziroma znižujejo osnovo (to je vsoto stroškov in dobička) za izračun prodajne cene proizvoda ali storitve glavne dejavnosti.

Na enak način se morajo oblikovati tudi cene storitev GJS varstva okolja, kar izhaja tudi iz določb 5. člena sklepa Komisije, po katerih se nadomestilo za izvajanje SSGP oziroma upravičeni prihodek s ceno storitve SSGP izračuna z upoštevanjem (neto) prihodkov drugih dejavnosti izvajalca SSGP (to je tistih dejavnosti, ki jih ne bi izvajal, če ne bi zagotavljal SSGP) in vseh drugih prihodkov oziroma ugodnosti iz državnih sredstev.

V skladu s SRS 35 (2006), ki je obravnaval posebnosti računovodenja na področju izvajanja GJS, mora javno podjetje posebej izkazovati sredstva, ki so se uporabljala neposredno za opravljanje posameznih GJS (in po posamezni GJS), in posebej sredstva, ki so se uporabljala neposredno za opravljanje drugih dejavnosti. Kadar je javno podjetje opravljal več dejavnosti, je moralo stroške in odhodke izkazovati po

⁶⁵ Neto prihodek je vrednost presežka prihodkov nad odhodki.

posameznih GJS in drugih dejavnostih; za vsako GJS je moralo oblikovati poslovno-izidno mesto, za katero je ločeno ugotavljalo prihodke ter na njem nastale in njemu prisojene stroške. Poleg tega je moralo javno podjetje določiti ustrezne stroškovne nosilce in nanje na podlagi izračunov razporejati stroške⁶⁶. Računovodske usmeritve v SRS 35.20–21 (2006) so določale, da so prihodki javnega podjetja vsi zneski od prodaje proizvodov oziroma storitev ne glede na to, kdo je plačnik, ter da prispevki, takse oziroma druga plačila, ki jih je javno podjetje na podlagi zakona pobiralo za državo ali občino, niso prihodki javnega podjetja; prihodki od poslovanja javnega podjetja so bili tudi državne podpore, razen tistih, ki se začasno izkazujejo kot dolgoročno odloženi prihodki; namenske podpore je javno podjetje uvrščalo med prihodke, ko so nastali stroški oziroma odhodki, za pokritje katerih so bile dane. Po SRS 35.22 (2006) je javno podjetje uvrščalo med prihodke od poslovanja tudi prispevke posameznikov, krajevnih skupnosti in drugih oseb za vzdrževanje objektov in naprav ter za opravljanje GJS, razen če je bilo z zakonom ali odlokom posebej določeno, da so prispevki namenski; namenske prispevke, ki niso bili vključeni v ceno proizvoda ali storitve, pa je javno podjetje uvrščalo med prihodke, ko so nastali stroški oziroma odhodki, za pokritje katerih so bili zbrani. Po SRS 35.24–25 (2006) je moralo javno podjetje ugotavljati dobiček ali izgubo za posamezne GJS, druge dejavnosti, ki jih je opravljal, in za podjetje kot celoto. Izgubo zaradi razlike med najvišjimi prodajnimi cenami proizvodov oziroma storitev GJS, ki jih je določila država ali lokalna skupnost, in njihovimi stroškovnimi cenami pa je moralo javno podjetje predstaviti v pojasnilih k računovodskim izkazom. Med drugim je moralo javno podjetje v pojasnilih k računovodskim izkazom predstaviti tudi prikaz pokrivanja izgube ali razporejanja dobička iz opravljanja GJS in prikaz sodil, s katerimi so bila na posamezne GJS in druge dejavnosti razporejeni sredstva, obveznosti do njihovih virov, prihodki in odhodki.

Navedene računovodske usmeritve iz SRS (2006) je morala upoštevati tudi občina pri opredelitvi metodike oblikovanja cen storitev GJS varstva okolja v občinskem predpisu. Iz odločbe Komisije oziroma sklepa Komisije oziroma pogojev (meril) iz zadeve Altmark izhaja, da je morala občina s splošnimi akti opredeliti:

- obveznosti ali naloge izvajalca GJS, ki opredeljujejo stroškovni okvir oziroma vrste in obseg stroškov posamezne dejavnosti, in storitve posamezne GJS varstva okolja (oziroma poslovno-izidno mesto in stroškovne nosilce);
- stroškovne, postopkovne in druge parametre za izračun cene storitve GJS varstva okolja (to je upravičene vrste in obseg stroškov, stopnjo dobička, način upoštevanja prihodkov drugih dejavnosti in prihodkov iz državnih sredstev, sodila za razporejanje prihodkov in stroškov po stroškovnih mestih in nosilcih);
- mehanizem za uravnavanje upravičenih prihodkov GJS oziroma vračilo prekomernega ali pokritje prenizkega nadomestila za izvajanje GJS.

Glede na strokovna pravila v SRS (2006) oziroma metodiko oblikovanja cen proizvodov ali storitev in uravnavanja prihodkov gospodarske dejavnosti s ceno proizvoda ali storitve so bile posebne postavke cene storitve GJS varstva okolja ugotovljene ali ocenjene vrednosti, ki so dopolnjevale in popravljale predračunsko kalkulacijo teh cen, in sicer:

- presežka ali primanjkljaja prihodkov GJS v preteklem (realiziranem) obračunskem obdobju,
- neupravičenih stroškov v preteklem (realiziranem) ali načrtovanem obračunskem obdobju,
- neupoštevanih stroškov oziroma prihodkov v preteklem (realiziranem) ali načrtovanem obračunskem obdobju.

⁶⁶ SRS 35.2 (2006), SRS 35.16–17 (2006).

Posebne postavke v predračunski kalkulaciji cene so bile lahko določene v postopku oblikovanja ali kontroliranja (preverjanja) cene storitve GJS, lahko jih je ugotovil (ocenil) in določil regulator pri nadziranju financiranja GJS in oblikovane cene storitve GJS (to je v prvi fazi postopka določanja cene storitve GJS), in sicer kot primanjkljaj ali presežek prihodkov GJS iz preteklega obračunskega obdobja ali kot neupoštevani ali neupravičen strošek oziroma prihodek GJS. S tem so te postavke v kalkulaciji cene zagotavljale sledljivost upoštevanih podatkov iz računovodskih predračunov in obračunov poslovanja GJS ter načina uravnavanja in oblikovanja cene storitve GJS oziroma dokumentiranje ravnanj izvajalca GJS pri izdelavi kalkulacije cene in ukrepov regulatorja pri nadziranju financiranja GJS in oblikovane cene storitve GJS.

Najmanjši obseg mehanizma za oblikovanje cen storitev GJS (oziroma parametrov in postopkov, ki so potrebni za izračun, kontroliranje in nadziranje teh cen), ki skladno z zahtevami 4. člena sklepa Komisije v točkah d) in e) vključuje tudi mehanizem uravnavanja prihodkov GJS (s ceno storitve GJS), je predstavljen v tabeli 2.

Tabela 2: Najmanjši obseg mehanizma za oblikovanje cen storitev GJS

(I) Regulirano obračunsko obdobje⁶⁷	→ → ¹ 1 leto → ¹ 2 leti → ¹ 3 leta
(II) Osnovni parametri za izračun cene	→ (+) Upravičeni proizvodjalni stroški dejavnosti GJS (+) Upravičeni splošni stroški dejavnosti GJS (+) Dobiček (donos na vloženi kapital) (-) Drugi neto prihodki (/) Skupna količina storitve GJS
(III) Posebne postavke v predračunski kalkulaciji cene	→ ⬇️ Posebne postavke, ki v predračunski kalkulaciji <i>znižujejo</i> ceno storitve GJS: <ul style="list-style-type: none"> - presežek prihodkov iz preteklega obračunskega obdobja - neupravičeni stroški - neupoštevani prihodki → ⬆️ Posebne postavke, ki v predračunski kalkulaciji <i>povišujejo</i> ceno storitve GJS: <ul style="list-style-type: none"> - primanjkljaj prihodkov iz preteklega obračunskega obdobja - neupoštevani stroški - neupravičeni prihodki
(IV) Kriteriji in merila za oblikovanje in diferenciranje cene	→ <ul style="list-style-type: none"> • Obračunska/merska enota opravljene storitve GJS • Vsebina/vrsta upravičenih stroškov • Kriteriji za razporejanje posrednih proizvodjalnih in splošnih stroškov na stroškovna mesta in nosilce (storitve GJS) • Kriterij in merilo za izračun dobička (donosa na vloženi kapital) • Vrste prihodkov, ki znižujejo ceno storitve GJS • Kriteriji in merila za diferenciranje cene istovrstne storitve GJS
(V) Ukrepi za vračilo presežka ali ureditev za preprečevanje prekomernih nadomestil	

Viri: SRS 16 (2006), SRS 18 (2006), SRS 20 (2006), SRS 23 (2006), sklep Komisije in okvir Unije.

⁶⁷ Časovno obdobje, za katero se sestavlja predračunski kalkulacija cene storitve GJS oziroma v katerem je načrtovana uporaba oblikovane cene.

2.1.1 Občinski predpisi o izvajanju in financiranju GJS varstva okolja

Občina je opredelila način izvajanja in financiranja GJS varstva okolja z Odlokom o gospodarskih javnih službah v Občini Selnica ob Dravi⁶⁸ (v nadaljevanju: odlok o GJS v Občini Selnica ob Dravi), odloki o načinu izvajanja posamezne GJS varstva okolja in drugimi akti.

2.1.1.1 Odlok o GJS v Občini Selnica ob Dravi

V 15. členu je odlok o GJS v Občini Selnica ob Dravi določil, da se cene GJS oblikujejo in določajo na način in po postopku, ki ga določa zakon ali odlok občine v skladu z zakonom (enako kot drugi odstavek 59. člena ZGJS). V 16. členu pa je odlok o GJS v Občini Selnica ob Dravi določil, da uporabniki za uporabo storitev GJS plačujejo ceno proizvoda ali storitve, ki je glede na posameznega uporabnika ali glede na določljive skupine uporabnikov določljiva in izmerljiva, ter da se iz sredstev proračuna financirajo GJS, s katerimi se zagotavljajo javne storitve, katerih uporabniki niso določljivi ali katerih uporaba ni izmerljiva (enako kot prvi odstavek 59. člena in 60. člen ZGJS).

Občina v tem odloku ali drugem splošnem aktu občine ni določila načina in postopka za oblikovanje cen storitev GJS varstva okolja oziroma mehanizma za uravnavanje upravičenih stroškov in prihodkov GJS varstva okolja s ceno storitev teh GJS zaradi preprečevanja tveganja za dodeljeno državno pomoč izvajalcu GJS in za zagotavljanje zadostnega financiranja teh GJS. S tem občina ni opredelila regulacijskega obračunskega obdobja, vrst in načina oblikovanja upravičenih stroškovnih elementov cene storitev GJS varstva okolja⁶⁹, odbitnih postavk, ki znižujejo ceno storitev teh GJS, ter posebnih postavk v kalkulaciji teh cen, ki zagotavljajo uravnavanje prihodkov in stroškov teh GJS oziroma vračilo prekomernega ali pokritje prenizkega nadomestila za izvajanje teh GJS, dodeljenega izvajalcu GJS, s ceno storitve GJS. Tako občina tudi ni opredelila posameznih finančnih virov teh GJS iz proračuna občine in načina njihovega oblikovanja.

Zaradi tega si občina ni zagotovila temeljne podlage za nadziranje oblikovanih cen storitev GJS varstva okolja, za ocenjevanje in za določanje presežka ali primanjkljaja prihodkov in za nadziranje obsega potrebnih proračunskih finančnih virov za izvajanje posamezne GJS v postopku določanja cen storitev teh GJS. S tem je občina prepustila izvajalcu GJS, da samostojno načrtuje vrste in obseg upravičenih stroškov in prihodkov GJS varstva okolja ter da sam oblikuje cene in cenike storitev GJS.

Priporočilo

Občina naj v odloku o GJS v Občini Selnica ob Dravi ali drugem splošnem aktu opredeli pravila oblikovanja, določanja in nadzora cen storitev GJS varstva okolja (opredelitev regulacijskega obračunskega obdobja; določitev rokov za predložitev predlogov za spremembo cen storitev GJS; določitev višine donosa na vložena sredstva, ki pripada izvajalcu GJS; preverjanje elaboratov o oblikovanju cene izvajanja storitev javne službe).

⁶⁸ Medobčinski uradni vestnik, št. 23/08, 11/10.

⁶⁹ To je stroškov po izvornih vrstah (amortizacija, stroški materiala, stroški dela, stroški storitev, finančni stroški, drugi stroški) in dobička, ki pripada izvajalcu GJS, ter poslovnih predpostavk o količinah in cenah za izračunavanje posameznega stroškovnega elementa ter sodil za razporejanje posrednih (proizvajalnih in splošnih) stroškov na stroškovna mesta in stroškovne nosilce (oziroma storitve GJS varstva okolja).

2.1.2 Naloge in cene storitev GJS oskrbe s pitno vodo

V obdobju od leta 2008 do leta 2012 so vrste in obseg nalog in storitev GJS oskrbe s pitno vodo ter standarde opremljenosti z javnim vodovodom urejali Pravilnik o oskrbi s pitno vodo⁷⁰ ter Zakon o vodah⁷¹ in njegovi podzakonski predpisi. V prvem odstavku 22. člena je Pravilnik o oskrbi s pitno vodo določal naslednji obseg nalog GJS oskrbe s pitno vodo, ki jo je moral zagotavljati upravljavec javnega vodovoda (ali izvajalec GJS) na celotnem oskrbovalnem območju:

- oskrba s pitno vodo vsem uporabnikom storitev javne službe pod enakimi pogoji v skladu s predpisi, ki urejajo pitno vodo in storitve javnih služb;
- pridobivanje podatkov o odvzemu pitne vode iz javnega vodovoda zaradi obračuna storitev javne službe;
- vzdrževanje objektov in opreme javnega vodovoda;
- nadzor priključkov stavb na sekundarni vodovod;
- vzdrževanje delov priključkov stavb na sekundarni vodovod, ki niso daljši od 50 metrov;
- vzdrževanje javnega hidrantnega omrežja in hidrantov, priključenih nanj, v skladu s predpisom, ki na področju varstva pred požari ureja obratovanje javnih vodovodov in hidrantnih omrežij;
- izvajanje notranjega nadzora zdravstvene ustreznosti pitne vode v javnem vodovodu v skladu z zahtevami iz predpisa, ki ureja pitno vodo;
- monitoring kemijskega stanja vodnega vira za oskrbo s pitno vodo;
- monitoring količine iz vodnih virov pitne vode odvzete vode zaradi obratovanja javnega vodovoda v skladu s pogoji iz vodnega dovoljenja za rabo vode iz vodnih virov;
- označevanje vodovarstvenih območij in izvajanje ukrepov varstva vodnega vira pitne vode v skladu s predpisom, ki ureja vodovarstveni režim na vodovarstvenem območju vodnega vira, iz katerega javni vodovod odvzema pitno vodo;
- izvajanje in priprava občinskega programa razvoja vodovodnega sistema;
- občasno hidravlično modeliranje vodovodnih sistemov;
- občasno modeliranje kakovosti vode v vodovodnih sistemih;
- izdelava programa ukrepov v primeru izrednih dogodkov v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami;
- redno preverjanje podatkov o stavbah, ki so priključene na javni vodovod, v katastru stavb z dejanskim stanjem stavb na oskrbovalnem območju;
- vodenje evidenc v skladu s tem pravilnikom, razen vodenja katastra javnega vodovoda, ki ga zagotavlja občina v skladu s predpisi, ki urejajo prostorsko načrtovanje, graditev objektov in geodetsko dejavnost.

V obdobju od leta 2008 do leta 2012 so uporabniki GJS oskrbe s pitno vodo na območju občine plačevali storitev oskrbe s pitno vodo glede na izmerjeno ali ocenjeno količino odvzete pitne vode iz javnega vodovodnega sistema in tudi glede na zmogljivost priključka na vodovodno omrežje. Tabela 3 prikazuje zadnje veljavne cene ali tarife storitve oskrbe s pitno vodo v obdobju, na katero se nanaša revizija, ki jih je določila občina oziroma izvajalci GJS pred ali v obdobju od leta 2008 do leta 2012.

⁷⁰ Uradni list RS, št. 35/06, 41/08. Pravilnik je nehal veljati (razen določb 9. in 10. člena) 1. 1. 2013 z uveljavitvijo Uredbe o oskrbi s pitno vodo (Uradni list RS, št. 88/12).

⁷¹ Uradni list RS, št. 67/02, 57/08, 57/12.

Tabela 3: Cene (tarife) storitve oskrbe s pitno vodo v obdobju od leta 2008 do leta 2012

Občina	Začetek veljavnosti cene	Cena oskrbe s pitno vodo ali vodarina v evrih na kubični meter		Priključna moč ¹⁾ v evrih na mesec	Omrežnina v evrih na mesec	Vodno povračilo v evrih na kubični meter
		Nediferencirana cena				
		Gospodinjstvo	Gospodarstvo			
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	
Občina Selnica ob Dravi	1. 4. 2010	0,5404			3,26	0,0894

Opomba: ¹⁾ Priključna moč je ločena obračunska postavka, ki se izračuna kot zmnožek nazivnega pretoka v priključek vgrajenega vodomera in določene konstante (K1) ter se plačuje mesečno glede na zmogljivost priključka in ne glede na količino porabljene vode.

Vira: sklep občine in cenik izvajalca GJS.

Občina je v občinskih predpisih, ki urejajo način izvajanja in financiranja GJS oskrbe s pitno vodo, poleg cene storitve oskrbe s pitno vodo, opredelila tudi druga obvezna mesečna pavšalna plačila uporabnika GJS.

V obdobju od leta 2008 do leta 2012 so način izvajanja in financiranja GJS oskrbe s pitno vodo na območju občine, poleg odloka o GJS v Občini Selnica ob Dravi, urejali:

- Odlok o oskrbi s pitno vodo v Občini Selnica ob Dravi⁷²,
- Odlok o taksi za sanacijo vodovodnega omrežja v Občini Selnica ob Dravi⁷³,
- sklepa o povišanju takse za sanacijo vodovodnega omrežja v občini z dne 21. 9. 2004⁷⁴ in z dne 17. 5. 2007⁷⁵,
- Sklep o prispevku za prvo priključitev na javno vodooskrbno omrežje v Občini Selnica ob Dravi⁷⁶ (v nadaljevanju: sklep o prispevku za prvo priključitev).

Občina je v 33. členu Odloka o oskrbi s pitno vodo v Občini Selnica ob Dravi določila naslednje obveznosti izvajalca:

- upravljanje z javnimi vodovodi in skrb za varovanje vodovodov in njihovo redno vzdrževanje;
- zagotavljanje zdravstveno ustrezne vode v skladu s pravilnikom o zdravstveni ustreznosti pitne vode;
- spremljanje in analiziranje stanja oskrbe uporabnikov in virov oskrbe z vodo, pripravljanje programov, načrtov, predlogov in izvajanje ukrepov za tehnične in sanitarne izboljšave vodnih virov ter tudi oskrbe z vodo v celoti;
- ugotavljanje stanja vodnih virov ter spodbujanje in izvajanje ukrepov za zavarovanje vodnih virov pred onesnaževanjem;

⁷² Medobčinski uradni vestnik, št. 25/03, 8/04; veljal do 22. 7. 2014, ko ga je nadomestil Odlok o načinu opravljanja lokalne gospodarske javne službe oskrbe s pitno vodo v Občini Selnica ob Dravi, Medobčinski uradni vestnik, št. 15/14.

⁷³ Medobčinski uradni vestnik, št. 11/00.

⁷⁴ Sprejet na 20. seji občinskega sveta občine z dne 21. 9. 2004.

⁷⁵ Medobčinski uradni vestnik, št. 5/08.

⁷⁶ Medobčinski uradni vestnik, št. 18/05.

- priprava programa ukrepov oskrbe z vodo iz vodovodov ob izrednih razmerah in skrb za njihovo izvajanje;
- priprava sanacijskega programa za sanacijo oporečnih vodnih virov;
- vodenje in dopolnjevanje katastra vodovodnega omrežja ter
- obnavljanje in kontroliranje vodomernih naprav.

2.1.2.1 Tarifni pravilnik oskrbe s pitno vodo

Občina je v 6. členu Odloka o oskrbi s pitno vodo v Občini Selnica ob Dravi določila, da mora izvajalec GJS izdelati in v roku šestih mesecev od sprejema tega odloka⁷⁷ predložiti v sprejem občinskemu svetu tarifni pravilnik, ki bo med drugim opredelil merila in kriterije za oblikovanje cen storitev GJS oskrbe s pitno vodo, pri tem pa v tem odloku ali drugem splošnem aktu ni opredelila načina financiranja priprave tarifnega pravilnika oziroma finančnega vira sredstev iz proračuna in načina njegovega oblikovanja.

Ukrep občine

Občina je sprejela in objavila Odlok o načinu opravljanja lokalne gospodarske javne službe oskrbe s pitno vodo v Občini Selnica ob Dravi⁷⁸, s čimer je 23. 7. 2014 prenehal veljati Odlok o oskrbi s pitno vodo v Občini Selnica ob Dravi in s tem tudi obveznost (naloga) izvajalca GJS, ki se nanaša na izdelavo predloga tarifnega pravilnika.

2.1.2.2 Cene storitev oskrbe s pitno vodo

V 26. členu je Odlok o oskrbi s pitno vodo v Občini Selnica ob Dravi določal, da tarife oziroma cene za porabljeno vodo določa občina na predlog izvajalca GJS skladno z veljavnimi predpisi, kalkulativnimi osnovami in sprejeto poslovno politiko ter da morajo cene, oblikovane v skladu s predpisi, pokrivati odhodke poslovanja, nastale pri izvajanju GJS.

Občina v Odloku o oskrbi s pitno vodo v Občini Selnica ob Dravi ni opredelila vrste obveznih plačil ali tarif storitve oskrbe s pitno vodo in načina njihovega oblikovanja v skladu z določbami 7. in 59. člena ZGJS ter 8., 9. in 10. člena pravilnika o oblikovanju cen 2008, ki je ceno oskrbe s pitno vodo razmejil na omrežnino in vodarino, oziroma določbami 13. do 16. člena pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen 2009, ki je ceno oskrbe s pitno vodo razmejil na omrežnino, vodarino in tarifo stroškov vodnega povračila. S tem občina ni upoštevala določb 35. člena pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen 2009, po katerih bi morala uskladiti svoje predpise s predpisano metodologijo za oblikovanje cen storitev GJS varstva okolja najkasneje do 31. 12. 2010. Na območju občine sta do 1. 4. 2010 veljali diferencirani ceni oskrbe s pitno vodo (vodarini) za gospodinjstva in gospodarske subjekte, oblikovani glede na pravni status uporabnikov pitne vode, za kar pa ni bilo pravne podlage v občinskem predpisu niti v pravilniku o oblikovanju cen 2008 oziroma pravilniku o metodologiji za oblikovanje cen 2009.

Ukrep občine

Občina je 19. 6. 2014 sprejela Odlok o načinu opravljanja lokalne gospodarske javne službe oskrbe s pitno vodo v Občini Selnica ob Dravi, v katerem je med drugim določila, da sta vodarina in omrežnina finančna vira GJS oskrbe s pitno vodo.

⁷⁷ Do 30. 9. 2004.

⁷⁸ Medobčinski uradni vestnik, št. 15/14.

2.1.2.3 Finančni viri iz proračuna občine

Občina v Odloku o oskrbi s pitno vodo v Občini Selnica ob Dravi ali drugem splošnem aktu ni opredelila finančnih virov GJS oskrbe s pitno vodo iz občinskega proračuna oziroma pogojev, ki morajo biti izpolnjeni za financiranje GJS oskrbe s pitno vodo iz občinskega proračuna, in vrst finančnih virov in načina njihovega oblikovanja v skladu s 7. in 8. členom ZGJS. Občina tako tudi ni opredelila načina zagotavljanja in uravnavanja prihodkov GJS oskrbe s pitno vodo, če bi nastale izgube oziroma bi bila cena storitev oskrbe s pitno vodo prenizko določena.

Ukrep občine

Občina je 19. 6. 2014 sprejela Odlok o načinu opravljanja lokalne gospodarske javne službe oskrbe s pitno vodo v Občini Selnica ob Dravi, v katerem je med drugim kot finančni vir GJS določila subvencije občine (ki se določijo ob potrditvi cene vodarine ali omrežnine, kadar niso pokriti stroški obratovanja oziroma javne infrastrukture), sredstva iz proračuna občine, dotacije in donacije ter druge finančne vire, določene z zakonom ali odlokom občine.

2.1.2.4 Izdajanje soglasij po predpisih o graditvi objektov in urejanju prostora in druge strokovno-tehnične in razvojne naloge občine

V 7. členu je Odlok o oskrbi s pitno vodo v Občini Selnica ob Dravi določal, da izvajalec GJS oskrbe s pitno vodo izdaja soglasja k prostorski ureditvi, lokacijskim načrtom, zbirni karti komunalnih vodov ter projektom za pridobitev gradbenega dovoljenja, kar je v skladu z določbami 12. člena ZGJS, po katerih lahko občina svoje strokovno-tehnične naloge po predpisih o graditvi objektov in urejanju prostora prenese na izvajalca GJS. Občina je z navedeno določbo tega odloka pooblastila izvajalca GJS, da za njen račun izdaja upravne akte po predpisih o graditvi objektov in urejanju prostora, vendar pa v tem odloku ali drugem splošnem aktu ni opredelila načina financiranja oziroma finančnega vira sredstev iz občinskega proračuna (in načina njegovega oblikovanja) za izvajanje teh nalog.

Občina je 8. 11. 2010 z izvajalcem GJS sklenila pogodbo o najemu, uporabi in vzdrževanju javne infrastrukture. V tretjem odstavku 3. člena je pogodba določala, da se razmerja med pogodbenima strankama glede izvajanja prenesenih javnih pooblastil po predpisih o graditvi objektov in urejanju prostora določijo s posebno pogodbo, ki pa je občina in izvajalec GJS nista sklenila. Občina tako ni opredelila načina financiranja prenesenih nalog, kar pomeni, da so v obdobju od leta 2008 do leta 2012 stroški teh nalog namesto občinskega proračuna neupravičeno bremenili izvajalca GJS oziroma ceno storitev GJS oskrbe s pitno vodo. Prav tako občina ni opredelila načina financiranja nalog vodenja analitičnih računovodskih evidenc in izvajanja strokovno-tehničnih, organizacijskih in razvojnih nalog na področju dejavnosti javne službe, ki so bile navedene v tej pogodbi.

Ukrep občine

Občina je 19. 6. 2014 sprejela Odlok o načinu opravljanja lokalne gospodarske javne službe oskrbe s pitno vodo v Občini Selnica ob Dravi, v katerem je v 40. členu določila, da občina krije stroške izvajanja javnih pooblastil (izdajanje projektnih pogojev, soglasij k projektnim rešitvam, smernic in mnenj v skladu s predpisi, ki urejajo graditev objektov in urejanje prostora), te stroške pa ji obračunava izvajalec GJS na podlagi prej odobrenega cenika. Poleg tega je občina v tem odloku določila, da lahko na izvajalca GJS prenese strokovno-tehnične, organizacijske in razvojne naloge (razvoj, načrtovanje in pospeševanje dejavnosti javne službe ter investicijsko načrtovanje in gospodarjenje z objekti in napravami javne službe), stroške teh nalog pa občina pokriva skladno s prej odobrenim cenikom izvajalca GJS.

2.1.2.5 Prispevek za prvo priključitev na javni vodovod

V 9. členu je Odlok o oskrbi s pitno vodo v Občini Selnica ob Dravi določal, da mora vsakdo, ki se namerava priključiti na vodovodno omrežje, izpolniti vse pogoje iz soglasij ter pred priključitvijo svojega objekta na javni vodovod kot povračilo za zgrajeno primarno omrežje plačati vse obveznosti investitorju sekundarnega vodovodnega omrežja, stroške izvedbe in prispevek za priključitev na javni vodovod po določenih merilih in kriterijih ter predložiti potrebno dokumentacijo, opredeljeno s tehničnim pravilnikom, in ustrezna soglasja za posege v zemljišča.

Občina je sprejela tudi Sklep o plačilu komunalnega prispevka – sorazmernega dela stroškov za pripravo in opremljanje stavbnega zemljišča na območju Občine Selnica ob Dravi⁷⁹ ter sklep o prispevku za prvo priključitev. S slednjim je občina uvedla prispevek ob prvi priključitvi na javno vodovodno omrežje kot dodatno plačljivo obveznost uporabnika GJS ter način in postopek odmere tega prispevka ter kriterije za znižanje ali oprostitev njegovega. Na podlagi sklepa o prispevku za prvo priključitev je smel upravljavec vodovoda (izvajalec GJS) izvesti priključek na javno vodovodno omrežje, ko je bil ta prispevek plačan in ko je občina izdala potrdilo za priključitev na javno vodovodno omrežje. Zbrana sredstva prispevka za prvo priključitev so se lahko uporabljala samo za raziskave in zagotavljanje novih virov pitne vode, rekonstrukcije in posodobitve obstoječega javnega omrežja in izgradnjo novih vodovodnih omrežij.

28. 4. 2007 je stopil v veljavo Zakon o prostorskem načrtovanju⁸⁰ (v nadaljevanju: ZPNačrt), ki je v petem odstavku 79. člena določil, da se šteje, da so s plačilom komunalnega prispevka plačane vse obveznosti lastnika v zvezi s priključitvijo na vodovodno omrežje, razen gradnje tistih delov priključkov, ki so v zasebni lasti. Čeprav od 28. 4. 2007 sklep o prispevku za prvo priključitev na javno vodovodno omrežje ni več imel pravne podlage v zakonu, ga občina ni razveljavila in je v obdobju, na katero se nanaša revizija, bila še vedno določena obveznost uporabnika GJS, da plača ta prispevek.

Ukrep občine

Občina je v letu 2017 sprejela Sklep o preklicu Sklepa o prispevku za prvo priključitev na javno vodooskrbno omrežje v Občini Selnica ob Dravi (MUV, št. 18/2005) in Odloka o obvezni priključitvi na javno kanalizacijsko omrežje komunalnih odpadnih vod Občine Selnica ob Dravi ter o višini prispevka za priključitev (MUV, št. 7/2006), s katerim je odpravila zaračunavanje prispevka za priključitev na vodovodno omrežje.

2.1.2.6 Plačilo za menjavo in kontrolo vodomernih naprav (števnina) in priključnina

V 13. členu je Odlok o oskrbi s pitno vodo v Občini Selnica ob Dravi določal, da izvajalec GJS na podlagi vseh izpolnjenih pogojev izvede priključitev na javni vodovod ter vgraditev, zamenjavo ali odstranitev vodomerne naprave na stroške uporabnika GJS. V 14. in 15. členu je ta odlok določal, da izvajalec GJS prevzame izvedeni priključek do vodomerne naprave, vključno z vodomerno napravo, v upravljanje in vzdrževanje ter da mora izvajati redno menjavo in kontrolo vodomernih naprav. V 22. členu tega odloka pa je občina določila, da se za pokrivanje stroškov menjave in kontrole vodomernih naprav uporabniku GJS obračunava števnina na način, opredeljen v tarifnem pravilniku.

⁷⁹ Medobčinski uradni vestnik, št. 18/05.

⁸⁰ Uradni list RS, št. 33/07, 108/09, 57/12, 109/12.

Občina je v 14. in 15. členu Odloka o oskrbi s pitno vodo v Občini Selnica ob Dravi določila, da so naloge izvajalca GJS tudi vzdrževanje priključkov in redna menjava in kontrola vodomernih naprav, ki so v lasti uporabnikov GJS, kar je bilo skladno z opredeljenim obsegom storitev GJS oskrbe s pitno vodo v 22. členu Pravilnika o oskrbi s pitno vodo. Občina je v 22. členu Odloka o oskrbi s pitno vodo v Občini Selnica ob Dravi določila števnino oziroma obvezno plačilo uporabnika GJS za menjavo in kontrolo vodomerne naprave, vendar pa v tem odloku ali drugem splošnem aktu ni opredelila načina in postopkov za oblikovanje in določanje števnine. Prav tako občina v splošnem aktu ni opredelila načina in postopkov za oblikovanje plačila za vzdrževanje priključka v skladu z določbami 24. člena Pravilnika o oskrbi s pitno vodo, po katerem je moral uporabnik GJS dopustiti vzdrževanje priključka in opravljene storitve plačati v skladu s tarifo za storitve vzdrževanja priključka stavbe na javni vodovod. Tako je izvajalec GJS samostojno oblikoval in v ceniku oskrbe s pitno vodo na območju občine določil enotno plačilo ali tako imenovano priključnino (ki sta jo sestavljali cena za vzdrževanje oziroma zamenjavo in kontrolo vodomera (števnina) in cena za pregled vodotesnosti priključka), ki se je zaračunala uporabniku GJS ob ceni oskrbe s pitno vodo.

Ukrep občine

Občina je 19. 6. 2014 sprejela Odlok o načinu opravljanja lokalne gospodarske javne službe oskrbe s pitno vodo v Občini Selnica ob Dravi, ki ne določa posebnega plačila za vzdrževanje oziroma zamenjavo in kontrolo vodomera (števnine), ter potrdila izdelan elaborat GJS oskrbe s pitno vodo na podlagi Uredbe o metodologiji za oblikovanje cen storitev GJS varstva okolja, po katerem stroške vzdrževanja in zamenjave vodomero pokriva omrežnina.

2.1.2.7 Odvzem vode iz hidrantov

Javno hidrantno omrežje je del javnega vodovoda, namenjeno predvsem za dejavnost gašenja požarov, ki jo opravljajo gasilske enote kot obvezno javno službo iz prvega odstavka 3. člena Zakona o varstvu pred požarom⁸¹. V prvem odstavku 22. člena je Pravilnik o oskrbi s pitno vodo med drugim določal, da je vzdrževanje javnega hidrantnega omrežja obveznost izvajalca GJS oskrbe s pitno vodo. V prehodni določbi 38. člena pa je ta pravilnik določal, da mora izvajalec GJS do uveljavitve predpisa, ki na področju varstva pred požari ureja obratovanje javnih vodovodov in hidrantnih omrežij, vzdrževati objekte in opremo javnega hidrantnega omrežja, priključenega na javni vodovod, ter zagotavljati vodo za primer požara in gasilske vaje za preprečevanje požara v okviru vzdrževanja objektov skupne rabe na območju občine, kjer izvaja GJS, pri čemer so morali biti stroški za to vzdrževanje in zagotavljanje vode opredeljeni v programu oskrbe s pitno vodo in pokriti iz občinskega proračuna.

V 16. do 18. členu je Odlok o oskrbi s pitno vodo v Občini Selnica ob Dravi določal, da javne hidrante vzdržuje izvajalec GJS, da odvzem vode iz javnih hidrantov brez pisnega dovoljenja izvajalca GJS ni dopusten ter da omejitev odvzema vode iz javnih hidrantov ne velja za odvzem vode za gašenje požarov in za odpravo posledic drugih elementarnih nesreč, o čemer mora uporabnik najkasneje v treh dneh po zaključeni intervenciji obvestiti izvajalca GJS. V 27. členu je Odlok o oskrbi s pitno vodo v Občini Selnica ob Dravi določal, da vode, ki je bila porabljena za požarno varnost oziroma odpravo elementarnih in drugih katastrofalnih posledic, ni treba plačati, če je bila poraba vode v roku treh dni prijavljena izvajalcu GJS in jo je ta označil za upravičeno. Poleg tega je 27. člen tega odloka določal, da se mora izvajalec GJS z občino dogovoriti o načinu pokrivanja stroškov porabljene vode za požarno varnost oziroma za odpravo elementarnih in drugih katastrofalnih posledic.

⁸¹ Uradni list RS, št. 3/07-UPB1, 9/11, 83/12.

Občina v tem odloku ali drugem splošnem aktu ni opredelila načina financiranja stroškov porabljene vode iz hidrantov ter stroškov vzdrževanja hidrantnega omrežja v skladu z določbami 7. in 8. člena ZGJS.

Ukrep občine

Občina je v letu 2014 sprejela Odlok o načinu opravljanja lokalne gospodarske javne službe oskrbe s pitno vodo v Občini Selnica ob Dravi, v katerem je v 27. členu določila, da lahko uporabnik GJS odvzame vodo iz hidrantov na javnem vodovodu za čiščenje občinskih cest, zalivanje zelenic, izpiranje kanalov, utrjevanje cestišč ali druga gradbena dela, za javne prireditve, protiprašno škropljenje občinskih cest in za polnjenje cistern le na podlagi predhodnega soglasja izvajalca GJS in če razmere na vodovodnem omrežju dopuščajo tak odvzem vode, za kar se med izvajalcem in uporabnikom GJS sklene pogodba, v kateri se določijo pogoji odvzema in plačila stroškov porabljene vode po veljavnem ceniku izvajalca GJS. Poleg tega je občina v tem odloku določila, da se lahko brez soglasja izvajalca GJS uporablja voda iz hidranta na javnem vodovodu samo za gašenje požarov, gasilske vaje, izvajanje drugih nalog zaščite, reševanja in pomoči ter zaščitnih ukrepov ob naravnih in drugih nesrečah. Občina je v letu 2015 z izvajalcem GJS oskrba s pitno vodo sklenila Letno pogodbo o najemu, uporabi in vzdrževanju javne infrastrukture za leto 2016, v kateri je v 6. členu opredelila, da je v načrtu vzdrževanja javnih hidrantov v občini predvidena sanacija oziroma zamenjava treh hidrantov v načrtovani vrednosti 2.000 evrov ter da bo izvajalec GJS občini zaračunal zamenjavo oziroma sanacijo načrtovanih hidrantov po dejanskih stroških glede na količino opravljene storitve. Občina je v letu 2016 iz proračuna za vzdrževanje hidrantov zagotovila 1.803 evre.

Odlok o načinu opravljanja lokalne gospodarske javne službe oskrbe s pitno vodo v Občini Selnica ob Dravi, ki ga je občina sprejela v letu 2014, še vedno ne določa oblikovanja nadomestila za vzdrževanje hidrantnega omrežja iz proračuna občine in cene za odvzem vode iz hidrantnega omrežja v skladu z določbami 7. in 8. člena ZGJS.

2.1.2.8 Prekomerna poraba vode

V 22. in 24. členu je Odlok o oskrbi s pitno vodo v Občini Selnica ob Dravi določal, da se količina porabljene vode iz javnega vodovoda ugotavlja z odčitavanjem stanja vodomerne naprave ter da izvajalec GJS izstavlja račune za porabljeno vodo na podlagi odčitavanja vodomerovalov ali z akontacijo in kasnejšim poračunom.

Občina v tem odloku ali drugem splošnem aktu ni opredelila spodbujevalnega mehanizma za zmanjšanje količin porabljene vode oziroma diferencirane cene oskrbe s pitno vodo zaradi prekomerne porabe vode in načina njenega oblikovanja v skladu z določbami 10. člena pravilnika o oblikovanju cen 2008 in 16. člena pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen 2009, ki sta določala, da se cena za prekomerno porabo vode oblikuje v 50 odstotkov večji vrednosti od cene za običajno dnevno porabo vode.

Pojasnilo občine

Prekomerne porabe pitne vode izvajalec GJS oskrbe s pitno vodo na območju občine ne zaznava in ni vključena v cenik.

Občina bi morala ne glede na to, da ni ugotavljala prekomerne porabe pitne vode v odloku ali drugem splošnem aktu, določiti, da se cena za prekomerno porabo vode oblikuje v 50 odstotkov večji vrednosti od cene za običajno dnevno porabo vode.

2.1.2.9 Vodenje katastra vodovodnega omrežja

V 33. členu je Odlok o oskrbi s pitno vodo v Občini Selnica ob Dravi med drugim določil, da je obveznost izvajalca GJS tudi vodenje in dopolnjevanje katastra vodovodnega omrežja.

Na podlagi 26. člena Zakona o geodetski dejavnosti⁸² (v nadaljevanju: ZGeoD) oziroma 35. člena ZGeoD-1 je vodenje in vzdrževanje katastra komunalnih naprav naloga lokalne geodetske službe, občina pa lahko brez javnega razpisa vzpostavitve, vodenje in vzdrževanje posameznega katastra javne infrastrukture poveri izvajalcu javne službe, ki upravlja z omrežji in objekti te gospodarske infrastrukture, in določi način financiranja vzpostavitve, vodenja in vzdrževanja tega katastra ter predpisanega posredovanja podatkov.

Čeprav je vodenje katastra javnega vodovoda po določbi 18. točke 22. člena Pravilnika o oskrbi s pitno vodo izrecno izvzeto iz obsega storitev GJS, ki jih mora na oskrbovalnem območju zagotavljati izvajalec GJS, je občina to nalogo poverila izvajalcu GJS, ob tem pa v tem odloku ali v drugem splošnem aktu ni opredelila finančnega vira in načina financiranja te naloge iz proračuna občine v skladu z določbami 7. in 8. člena ZGJS. Občina tudi v posebni pogodbi o vodenju in vzdrževanju katastra vodovodnega omrežja z izvajalcem ni uredila načina financiranja nalog vodenja in vzdrževanja katastra vodovodnega omrežja, s čimer bi vsaj pogodbeno uredila z odloki občine neurejena vprašanja, kar pomeni, da so stroški teh nalog namesto občinskega proračuna neupravičeno bremenili izvajalca GJS oziroma cene storitev GJS oskrbe s pitno vodo.

Ukrep občine

Občina je v letu 2014 sprejela Odlok o načinu opravljanja lokalne gospodarske javne službe oskrbe s pitno vodo v Občini Selnica ob Dravi, v katerem med obveznimi nalogami izvajalca GJS oskrbe s pitno vodo ni določila vodenja in dopolnjevanja katastra vodovodnega omrežja. Občina je v letu 2015 z izvajalcem GJS oskrbe s pitno vodo sklenila Pogodbo o najemu javne infrastrukture, v kateri je v 22. členu določila, da izvajalec GJS v skladu z javnim pooblastilom lastnika (občine) brezplačno vodi in vzdržuje kataster javne infrastrukture v skladu z določili zakonov in drugih predpisov, ki javno infrastrukturo urejajo.

Občina v Odloku o načinu opravljanja lokalne gospodarske javne službe oskrbe s pitno vodo v Občini Selnica ob Dravi, ki ga je sprejela v letu 2014, izvajalca GJS oskrbe s pitno vodo ni pooblastila za vodenje katastra in ni opredelila finančnega vira in načina financiranja te naloge iz proračuna občine, prav tako je s Pogodbo o najemu javne infrastrukture določila, da izvajalec GJS v skladu z javnim pooblastilom občine brezplačno vodi in vzdržuje kataster javne infrastrukture, zato so stroški teh nalog namesto občinskega proračuna neupravičeno bremenili izvajalca GJS oziroma cene storitev GJS oskrbe s pitno vodo.

2.1.2.10 Taksa za sanacijo vodovodnega omrežja

Občina je v letu 2000 z Odlokom o taksi za sanacijo vodovodnega omrežja v Občini Selnica ob Dravi uvedla takso za sanacijo vodovodnega omrežja, v katerem je določila višino, način obračunavanja, odmero in plačevanje te takse. Taksa se skladno s 4. členom tega odloka plačuje na osnovi količine porabljene vode in je določena z računom upravljavca vodovoda (izvajalca GJS). V 8. členu tega odloka je določeno, da se obračunavanje takse prične s 1. 7. 2000 in se plačuje do 1. 7. 2008. Zbrana taksa za sanacijo vodovodnega omrežja se je vplačevala v proračun občine in je bila namenjena za izvedbo ukrepov za zmanjšanje izgub vode ter sanacijo obstoječega in izgradnjo novega vodovodnega omrežja. V 7. členu tega odloka pa je občina določila, da se upravljavcu vodovoda (izvajalcu GJS) za storitev zaračunavanja takse za sanacijo vodovodnega omrežja priznajo manipulativni stroški, ki se določijo s posebno pogodbo. Ne glede na to, da je Odlok o taksi za sanacijo vodovodnega omrežja v Občini Selnica ob Dravi določal, da se taksa za

⁸² Uradni list RS, št. 8/00, 45/08. V letu 2010 je začel veljati nov Zakon o geodetski dejavnosti (v nadaljevanju: ZGeoD-1; Uradni list RS, št. 77/10).

sanacijo vodovodnega omrežja plačuje le do 1. 7. 2008, je izvajalec GJS oskrbe s pitno vodo to takso vključil v cenik storitev oskrbe s pitno vodo in jo zaračunaval končnim uporabnikom tudi v preostalem obdobju, na katero se nanaša revizija.

Občina je s tem odlokom uvedla takso za sanacijo vodovodnega omrežja oziroma plačljivo obveznost uporabnika GJS na območju občine ter obveznost (nalogo) izvajalca GJS, da zaračunava in vplačuje zbrana sredstva te dajatve v proračun občine, za kar niti pred letom 2008 niti v obdobju, na katero se nanaša revizija, ni bilo pravne podlage v zakonu ali drugem predpisu. Občina v tem odloku ali drugem splošnem aktu tudi ni opredelila načina oblikovanja nadomestila za pokritje stroškov zaračunavanja in vplačevanja takse za sanacijo vodovodnega omrežja (oziroma manipulativnih stroškov) oziroma finančnega vira teh posebnih nalog (dejavnosti) izvajalca GJS oskrbe s pitno vodo skladno z določbami 7. in 8. člena ZGJS. Poleg tega občina v obdobju, na katero se nanaša revizija, ni preprečila pobiranja te takse, čeprav je bilo v odloku določeno, da se pobira le do 1. 7. 2008.

Ukrepi občine

Na območju občine se taksa za sanacijo vodovodnega omrežja ne zaračunava uporabnikom GJS od 1. 7. 2014.

Priporočilo

Občina naj v odloku ali drugem splošnem aktu občine določi način oblikovanja cene obveznih in posebnih storitev oskrbe s pitno vodo (določitev upravičenih stroškov cene storitev javne službe ter upravičenih stroškov cene javne infrastrukture; določitev obsega gospodarske javne infrastrukture, ki se uporablja za izvajanje GJS; opredelitev vrst in načina merjenja prihodkov od posebnih storitev in drugih prihodkov, ki znižujejo ceno storitve GJS).

2.1.3 Naloge in cene storitev GJS odvajanje in čiščenje odpadne vode

V obdobju od leta 2008 do leta 2012 sta izvajanje GJS odvajanje in čiščenje odpadne vode na državni ravni urejala predvsem:

- Pravilnik o nalogah, ki se izvajajo v okviru obvezne gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode⁸³ (v nadaljevanju: pravilnik o odvajanju in čiščenju odpadne vode), in
- Uredba o odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode⁸⁴ (v nadaljevanju: uredba o odvajanju in čiščenju odpadne vode).

Podzakonska predpisa sta določala naloge GJS odvajanje in čiščenje odpadne vode, obveznosti občine in izvajalcev GJS ter standarde komunalne opremljenosti, ki so morali biti izpolnjeni za odvajanje in čiščenje komunalne odpadne vode. Po prvem odstavku 10. člena pravilnika o odvajanju in čiščenju odpadne vode so bile naloge te GJS naslednje:

- vzdrževanje in čiščenje objektov javne kanalizacije;

⁸³ Uradni list RS, št. 109/07, 33/08; prenehal veljati (razen 21. člena) z uveljavitvijo Uredbe o odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode dne 1. 1. 2012, dokončno prenehal veljati 1. 1. 2016 z uveljavitvijo Uredbe o odvajanju in čiščenju komunalne vode (Uradni list RS, št. 98/15).

⁸⁴ Uradni list RS, št. 88/11, 8/12; prenehala veljati 1. 1. 2016 z uveljavitvijo Uredbe o odvajanju in čiščenju komunalne vode.

- odvajanje in čiščenje (mešanice) komunalne in padavinske odpadne vode, ki se odvaja v javno kanalizacijo s streh in javnih površin;
- prevzem blata iz malih komunalnih čistilnih naprav (v nadaljevanju: MKČN) ter obstoječih greznic pri uporabniku storitev ter njegova obdelava najmanj enkrat na štiri leta;
- prve meritve in obratovalni monitoring za MKČN.

Poleg tega je moral na podlagi drugega odstavka 10. člena pravilnika o odvajanju in čiščenju odpadne vode izvajalec GJS zagotoviti odvajanje in čiščenje padavinske odpadne vode, ki se v javno kanalizacijo odvaja s površin, ki niso javne površine, in industrijske odpadne vode, ki se odvaja v javno kanalizacijo, kot posebni storitvi GJS zaradi uporabe objektov javne kanalizacije (oziroma v primeru proste zmogljivosti javne kanalizacije). Uredba o odvajanju in čiščenju odpadne vode, ki je začela veljati 1. 1. 2012, pa je v 2. členu določala naslednje naloge te GJS:

- odvajanje in čiščenje komunalne odpadne vode, ki se odvaja v javno kanalizacijo;
- prevzem komunalne odpadne vode in blata iz nepretočnih greznic, MKČN z zmogljivostjo, manjšo od 50 PE⁸⁵, in MKČN iz sedmega odstavka 7. člena uredbe;
- čiščenje in obdelava komunalne odpadne vode in blata iz prejšnje alineje na komunalni ali skupni čistilni napravi;
- zagotavljanje izvedbe prvih meritev in obratovalnega monitoringa ali izdelave ocen obratovanja za MKČN z zmogljivostjo, manjšo od 50 PE;
- zagotavljanje izvedbe prvih meritev in obratovalnega monitoringa za MKČN;
- odvajanje in čiščenje padavinske odpadne vode, ki se odvaja v javno kanalizacijo z javnih površin ali streh.

Tudi po drugem odstavku 2. člena uredbe o odvajanju in čiščenju odpadne vode se storitve odvajanja in čiščenja industrijske in padavinske odpadne vode, ki se je odvajala v javno kanalizacijo s površin, ki niso bile javne površine, niso štete za javno službo, čeprav se je takšna odpadna voda odvajala v javno kanalizacijo in čistila v komunalni ali skupni čistilni napravi. Glede na določbe tretjega in četrtega odstavka 12. člena te uredbe so bile storitve odvajanja in čiščenja industrijske in padavinske odpadne vode, ki se je odvajala v javno kanalizacijo s površin, ki niso bile javne površine, posebne storitve GJS odvajanje in čiščenje odpadne vode, ki jih je izvajalec GJS lahko zagotavljal v okviru proste zmogljivosti in v soglasju z lastnikom javne kanalizacije (občine).

Tabela 4 prikazuje veljavne cene (tarife) obveznih storitev GJS odvajanje in čiščenje odpadne vode v obdobju od leta 2008 do leta 2012.

⁸⁵ PE – populacijski ekvivalent; enota za obremenjevanje vode, izražena z biokemijsko potrebo po kisiku – BPK(5); 1 PE je enako 60 gramov BPK(5) na dan.

Tabela 4: Cene storitev GJS odvajanje in čiščenje odpadne vode v obdobju od leta 2008 do leta 2012

v evrih/kubični meter porabljene vode

Občina	Veljavnost cene	Cena odvajanja komunalne odpadne vode		Cena čiščenja komunalne odpadne vode	
		Gospodinjstvo	Gospodarstvo	Gospodinjstvo	Gospodarstvo
Občina Selnica ob Dravi	30. 4. 2004	0,093264	0,290696	0,332665	

Vir: sklep občine.

V obdobju od leta 2008 do leta 2012 so izvajanje in financiranje GJS odvajanje in čiščenje odpadne vode na območju občine (poleg odloka o GJS v Občini Selnica ob Dravi) urejali:

- Odlok o odvajanju in čiščenju komunalnih odpadnih in padavinskih voda na območju Občine Selnica ob Dravi⁸⁶ (v nadaljevanju: odlok o odvajanju komunalne vode v Občini Selnica ob Dravi),
- Odlok o obvezni priključitvi na javno kanalizacijsko omrežje komunalnih odpadnih vod Občine Selnica ob Dravi ter o višini prispevka za priključitev⁸⁷,
- Sklep o določitvi cene odvajanja, čiščenja, omrežnine in cene storitve ocene obratovanja male komunalne čistilne naprave do 50 PE v Občini Selnica ob Dravi⁸⁸ (v nadaljevanju: sklep o določenih tarifah GJS odvajanje in čiščenje odpadne vode).

Na podlagi 2. člena odloka o odvajanju komunalne vode v Občini Selnica ob Dravi je ta GJS obsegala:

- odvajanje komunalnih odpadnih voda na območjih, kjer obstajajo sistemi javne kanalizacije;
- odvajanje komunalnih odpadnih voda na območjih, kjer ni sistemov javne kanalizacije;
- odvajanje padavinskih voda iz naselij v meteorno in javno kanalizacijo;
- odvajanje industrijskih odpadnih voda v sisteme javne kanalizacije;
- čiščenje komunalnih odpadnih voda;
- priprava idejnih študij izgradnje novih objektov.

V 5. členu je odlok o odvajanju komunalne vode v Občini Selnica ob Dravi določal, da je javna kanalizacija celotno kanalizacijsko omrežje s pripadajočimi objekti in napravami, ki služijo odvajanju in čiščenju komunalnih odpadnih in padavinskih voda, ter jo upravlja in vzdržuje upravljavec te kanalizacije (izvajalec GJS). Po 35. členu tega odloka so se morale padavinske vode speljati v kanalizacijo, obcestni jarek ali v ponikovalnico.

V skladu z določbami 35. člena odloka o odvajanju komunalne vode v Občini Selnica ob Dravi je moral izvajalec GJS za stavbe v naselju ali njegovem delu, ki ni bil opremljen z javno kanalizacijo, in za stavbo ali za funkcionalno zaokroženo skupino stavb zunaj naselja v okviru javne službe zagotoviti:

- redno praznjenje nepretočnih greznic;
- prevzem blata iz pretočnih greznic najmanj enkrat na štiri leta;

⁸⁶ Medobčinski uradni vestnik, št. 25/03; veljal do 17. 6. 2014, ko ga je nadomestil Odlok o načinu opravljanja lokalne gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode v Občini Selnica ob Dravi.

⁸⁷ Medobčinski uradni vestnik, št. 7/06.

⁸⁸ Medobčinski uradni vestnik, št. 21/12.

- prevzem blata iz MKČN najmanj enkrat na štiri leta in
- obratovalni monitoring za MKČN.

V 44. členu je odlok o odvajanju komunalne vode v Občini Selnica ob Dravi določil naslednje naloge izvajalca GJS odvajanje in čiščenje odpadne vode:

- vzdrževanje in obratovanje objektov in naprav javne kanalizacije in čistilnih naprav;
- obveščanje uporabnikov o vsebini in izvajanju tega odloka;
- redno kontroliranje sestavin odpadne vode, delovanja čistilnih naprav in drugih naprav za predčiščenje tehnološke odpadne vode ter pregledovanje dnevnika obratovanja teh naprav;
- obveščanje uporabnikov o prekinitvah odvajanja odpadne in padavinske vode (to je komunalne odpadne vode) prek sredstev javnega obveščanja in neposredno;
- vodenje katastra objektov in naprav javne kanalizacije ter redno usklajevanje tega katastra z zbirnim katastrom geodetske uprave;
- merjene in obračun odvedene vode;
- izdajanje soglasij in omogočanje priključitev na javno kanalizacijo;
- organiziranje odvajanja odpadne vode v primerih višje sile in ob nastopu višje sile pravočasno poročanje občinskim organom;
- sistematično pregledovanje objektov in naprav javne kanalizacije ter kanalizacijskih priključkov;
- nadziranje gradnje objektov in naprav javne kanalizacije ter kanalizacijskih priključkov;
- pisno obveščanje uporabnikov o vsaki spremembi pogojev priključevanja na javno kanalizacijo;
- kontroliranje ravni olj in maščob v napravah za njihovo odstranjevanje;
- kontroliranje vodotesnosti kanalov in bazenov;
- pripravljane idejnih zasnov za investicijske projekte v infrastrukturo.

V 46. členu je odlok o odvajanju komunalne vode v Občini Selnica ob Dravi določil naslednje finančne vire GJS:

- kanalščina,
- cena čiščenja odpadnih padavinskih voda,
- sredstva proračuna,
- lastna sredstva občanov,
- sredstva državnega proračuna in državnih skladov,
- različne dotacije in subvencije,
- priključnine,
- takse,
- druga sredstva, namenjena za izgradnjo in delovanje sistemov za odvajanje in čiščenje odpadnih komunalnih in padavinskih voda.

2.1.3.1 Vodenje katastra objektov in naprav javne kanalizacije

V 10. in 44. členu je odlok o odvajanju komunalne vode v občini Selnica ob Dravi določil, da je obveznost (nalog) izvajalca GJS tudi vodenje katastra objektov in naprav javne kanalizacije in registra kanalskih priključkov ter redno usklajevanje tega katastra z zbirnim katastrom geodetske uprave.

Čeprav vodenje katastra objektov in naprav javne kanalizacije in registra kanalskih priključkov po določbah 10. člena pravilnika o odvajanju in čiščenju odpadne vode oziroma 2. člena uredbe o odvajanju in čiščenju odpadne vode ni predvideno kot storitev javne službe, ki jo mora na oskrbovalnem območju

zagotavljati izvajalec GJS, je občina to nalogo poverila izvajalcu GJS, ob tem pa niti v tem odloku ali v drugem splošnem aktu ni opredelila finančnega vira in načina financiranja teh nalog iz proračuna občine v skladu z določbami 7. in 8. člena ZGJS. Občina z izvajalcem tudi ni sklenila dogovora ali pogodbe o prenosu, izvajanju in financiranju nalog vodenja in vzdrževanja katastra javne kanalizacije, v kateri bi vsaj pogodbeno uredila z odloki občine neurejena vprašanja, kar pomeni, da so v obdobju od leta 2008 do leta 2012 stroški teh nalog namesto proračuna občine neupravičeno bremenili izvajalca GJS ali cene storitev GJS odvajanje in čiščenje odpadne vode.

Ukrep občine

Občina je v letu 2014 sprejela Odlok o načinu opravljanja lokalne gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode v Občini Selnica ob Dravi⁸⁹, v katerem je v 37. členu določila, da se naloge vzpostavitve, vodenja in vzdrževanja katastra komunalnih naprav prenesejo na izvajalca GJS, vsa vprašanja, ki se nanašajo na vzpostavitev, vodenje in vzdrževanje katastra komunalnih naprav, pa se uredijo s pogodbo. Občina je v letu 2017 sprejela Odlok o načinu opravljanja lokalne gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode v Občini Selnica ob Dravi⁹⁰, s katerim se določba v 37. členu, ki se nanaša na javno pooblastilo za vzpostavitev, vodenje in vzdrževanje katastra komunalnih naprav, ni spremenila ali dopolnila glede na prejšnji odlok iz leta 2014.

Občina tudi v odlokih o načinu opravljanja GJS odvajanje in čiščenje komunalne in padavinske odpadne vode, ki ju je sprejela v letih 2014 in 2017, ni opredelila finančnega vira in načina financiranja te naloge iz proračuna občine.

2.1.3.2 Izdajanje soglasij po predpisih o graditvi objektov in urejanju prostora

V 44. členu je odlok o odvajanju komunalne vode v Občini Selnica ob Dravi med drugim določil, da je obveznost (naloga) upravljavca javne kanalizacije (izvajalca GJS) izdajanje soglasij in omogočanje priključitve na javno kanalizacijo. Po 14. členu tega odloka je moral upravljavec kanalizacijskega omrežja (izvajalec GJS) izdajati soglasja k prostorskim izvedbenim aktom, lokacijski dokumentaciji, k projektu za pridobitev gradbenega dovoljenja, za priključitev na javno kanalizacijo ter za pridobitev uporabnega dovoljenja.

Občina je z navedenimi določbami opredelila izdajo soglasij kot nalogo izvajalca GJS, čeprav po določbah 10. člena pravilnika o odvajanju in čiščenju odpadne vode oziroma 2. člena uredbe o odvajanju in čiščenju odpadne vode te naloge niso predvidene kot storitev javne službe, ki jo mora na oskrbovalnem območju zagotavljati izvajalec GJS. Ob tem pa niti v tem odloku ali v drugem splošnem aktu ni opredelila finančnega vira in načina financiranja te naloge v skladu z določbami 7. in 8. člena ZGJS. Ker občina z izvajalcem GJS tudi ni sklenila pogodbe o prenosu, izvajanju in financiranju nalog izdajanja soglasij po predpisih o graditvi objektov in urejanju prostora, so stroški teh nalog neupravičeno bremenili izvajalca GJS oziroma cene storitev GJS odvajanje in čiščenje odpadne vode.

Ukrep občine

Občina je v letu 2014 sprejela Odlok o načinu opravljanja lokalne gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode v Občini Selnica ob Dravi, v katerem je v 37. členu med drugim podelila tudi javno pooblastilo izvajalcu javne službe za izdajanje soglasij v skladu s predpisi, ki urejajo graditev objektov in urejanje prostora.

⁸⁹ Medobčinski uradni vestnik, št. 12/14.

⁹⁰ Medobčinski uradni vestnik, št. 7/17.

V letu 2017 je občina sprejela Odlok o načinu opravljanja lokalne gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode v Občini Selnica ob Dravi, s katerim se določba v 37. členu, ki se nanaša na javna pooblastila, ni spremenila ali dopolnila glede na odlok iz leta 2014.

Občina v Odloku o načinu opravljanja lokalne gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode v Občini Selnica ob Dravi, ki ga je sprejela v letu 2017, ni opredelila finančnega vira in načina financiranja te naloge iz proračuna občine.

2.1.3.3 Cene storitev odvajanja in čiščenja odpadne vode, ki se odvaja v javno kanalizacijo

V 46. členu je odlok o odvajanju komunalne vode v Občini Selnica ob Dravi kot finančni vir sredstev GJS odvajanje in čiščenje odpadne vode med drugim opredelil kanalsčino in ceno čiščenja odpadne padavinske vode. V 47. členu je ta odlok določil, da morajo kanalsčino plačevati vsi uporabniki GJS, ki odvajajo odpadne vode v javno kanalizacijo, ne glede na oskrbovalni vodni vir ter tudi tisti uporabniki GJS, ki odvajajo odpadne vode v odprte vodotoke ali ponikovalnice na območjih, kjer je s prostorskimi akti predvidena izgradnja javnega kanalizacijskega omrežja.

V 21. členu je odlok o odvajanju komunalne vode v Občini Selnica ob Dravi določil, da uporabniki GJS, ki uporabljajo vodo iz javnega vodovoda, plačujejo odvedeno odpadno vodo v enaki količini (ki se meri z vodomermom v kubičnih metrih) in razdobjih kot porabljeno vodo, stroške čiščenja odpadnih voda pa plačujejo vsi uporabniki GJS, ki prek javnega kanalizacijskega omrežja odvajajo odpadne vode do naprav za čiščenje odpadnih komunalnih voda. V 22. členu je ta odlok določil, da je osnova za obračun količine odvedene vode povprečna dnevna poraba vode v zadnjem (na osnovi odčitkov) obračunanem obdobju, če izvajalec GJS ali uporabnik ugotovita, da je obračunski vodomerm v okvari ali je ugotovljen nedovoljen način rabe vode ali če iz drugega razloga ni mogoče odčitati obračunskega vodomera. Če ni nobenega obračuna in vgradnja vodomera ni mogoča, pa se poraba vode določi na podlagi dejansko izmerjenega odtoka odpadne vode. Po 31. členu tega odloka so se v javno kanalizacijo lahko odvajale tudi industrijske odpadne vode, določene v soglasju za kanalski priključek. Občina je z navedenimi določbami tega odloka opredelila osnove za zaračunavanje storitev obveznih GJS in posebnih storitev oziroma storitev odvajanja (kanalsčina) in storitev čiščenja komunalne odpadne vode (oziroma mešanice komunalne in padavinske odpadne vode) ter storitev odvajanja (kanalsčina) in storitev čiščenja industrijske odpadne vode. Občina pa v tem odloku ali drugem splošnem aktu ni opredelila načina oblikovanja finančnih virov te GJS, kot to zahteva 7. člen ZGJS, oziroma načina ter postopka oblikovanja in določanja cen, kot to zahteva drugi odstavek 59. člena ZGJS. Prav tako občina odloka do konca leta 2012⁹¹ ni uskladila z določbami 35. člena pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen 2009 oziroma cen obveznih storitev te GJS ni razmejila na omrežnino in ceno izvajanja GJS ter opredelila načina oblikovanja teh ločenih tarif skladno z določbami 18. do 21. člena pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen 2009.

Občina v odloku o odvajanju komunalne vode v Občini Selnica ob Dravi ali drugem splošnem aktu tudi ni opredelila načina diferenciranja ali oblikovanja diferenciranih cen kanalsčine glede na vrsto ali značilnost oziroma pravni status uporabnika GJS. Kljub temu sta na območju občine v obdobju od leta 2008 do leta 2012 veljali diferencirani kanalsčini oziroma različni ceni odvajanja komunalne odpadne vode za gospodinjstva in gospodarske subjekte, za kar ni bilo pravne podlage v pravilniku o oblikovanju cen 2008 ali pravilniku o metodologiji za oblikovanje cen 2009.

⁹¹ Iztek obdobja, na katero se nanaša revizija.

Občina je 18. 10. 2012 sprejela sklep o določenih tarifah GJS odvajanje in čiščenje odpadne vode na podlagi določb pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen 2009 in s 1. 1. 2013 ukinila diferencirani kanalščini oziroma ceni za odvajanje komunalne odpadne vode.

Ukrep občine

Občina je v letu 2014 sprejela Odlok o načinu opravljanja lokalne gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode v Občini Selnica ob Dravi, v katerem je v prvem odstavku 8. člena kot obvezno storitev javne službe določila odvajanje in čiščenje komunalne odpadne vode, ki se odvaja v kanalizacijsko omrežje javne kanalizacije, in v tretjem odstavku 8. člena kot posebno storitev določila odvajanje in čiščenje industrijske odpadne vode, ki se odvaja v javno kanalizacijo, ter v 32. členu tega odloka vire financiranja javne službe. V letu 2017 je občina sprejela nov Odlok o načinu opravljanja lokalne gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode v Občini Selnica ob Dravi, kjer je prav tako v prvem odstavku 2. člena kot obvezno storitev javne službe določila odvajanje in čiščenje komunalne odpadne vode, ki se odvaja v javno kanalizacijo, in v drugem odstavku 2. člena kot posebno storitev javne službe določila odvajanje in čiščenje industrijske odpadne vode, ki se odvaja v javno kanalizacijo, ter v 33. členu tega odloka vire financiranja javne službe.

Občina tudi v odlokih o načinu opravljanja GJS odvajanje in čiščenje komunalne in padavinske odpadne vode, ki ju je sprejela v letih 2014 in 2017, ni določila načina oblikovanja cen obveznih in posebnih storitev odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode, ki se odvaja v javno kanalizacijo, v skladu z določbami 19., 20. in 21. člena Uredbe o metodologiji za oblikovanje cen storitev GJS varstva okolja ter v skladu z določbami 7. in 8. člena ZGJS.

2.1.3.4 Storitve, vezane na greznice in MKČN

V 34. členu je odlok o odvajanju komunalne vode v Občini Selnica ob Dravi določil, da je obvezna izgradnja lastnih objektov za čiščenje odplak (greznice, čistilne naprave) na območjih, kjer ni zgrajenih sistemov javne kanalizacije. Za gradnjo greznice je moral investitor pridobiti ustrezno dovoljenje in soglasje pristojne občinske službe. Po 35. členu tega odloka je moral izvajalec GJS za stavbe v naselju ali njegovem delu, ki ni bil opremljen z javno kanalizacijo, in za stavbo ali za funkcionalno zaokroženo skupino stavb zunaj naselja zagotoviti:

- redno praznjenje nepretočnih greznic;
- prevzem blata iz pretočnih greznic najmanj enkrat na štiri leta;
- prevzem blata iz MKČN, najmanj enkrat na štiri leta;
- obratovalni monitoring za MKČN;
- vodenje registra objektov za čiščenje odplak.

Občina v odloku o odvajanju komunalne vode v Občini Selnica ob Dravi ali drugem splošnem aktu kot finančni vir GJS ni opredelila cen storitev iz 35. člena tega odloka in tudi ne načina oblikovanja teh cen v skladu z določbami 3. točke prvega odstavka 12. člena pravilnika o oblikovanju cen 2008 ali šestega odstavka 18. člena pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen 2009 ter v skladu z določbami 7. in 8. člena ZGJS.

Ukrep občine

Občina je v letu 2014 sprejela Odlok o načinu opravljanja lokalne gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode v Občini Selnica ob Dravi, v katerem je v 9. členu določila obvezne storitve javne službe, ki jih mora zagotavljati izvajalec GJS na območju poselitve, ki ni opremljeno z javno kanalizacijo, ter v 32. členu

tega odloka vire financiranja javne službe. V letu 2017 je občina sprejela nov Odlok o načinu opravljanja lokalne gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode v Občini Selnica ob Dravi, kjer je v 9. členu prav tako določila obvezne storitve javne službe, ki jih mora zagotavljati izvajalec GJS za objekte, ki niso priključeni na javno kanalizacijo, ter v 33. členu tega odloka vire financiranja javne službe.

Občina tudi v odlokih o načinu opravljanja GJS odvajanje in čiščenje komunalne in padavinske odpadne vode, ki ju je sprejela v letih 2014 in 2017, ni določila načina oblikovanja cen storitev, vezanih na greznice in MKČN, v skladu z določbami 7. in 8. člena ZGJS.

2.1.3.5 Dotacije in subvencije iz proračuna občine

V 46. členu je odlok o odvajanju komunalne vode v Občini Selnica ob Dravi kot finančni vir GJS odvajanje in čiščenje odpadne vode opredelil tudi proračunska sredstva ter različne dotacije in subvencije.

Občina v tem odloku ali drugem splošnem aktu ni opredelila vrst in načina oblikovanja finančnih virov GJS odvajanje in čiščenje odpadne vode iz sredstev občinskega proračuna oziroma pogojev, ki morajo biti izpolnjeni za sofinanciranje dejavnosti te GJS v skladu z določbami 7. in 8. člena ZGJS.

2.1.3.6 Priključnina ali prispevek za priključitev na javno kanalizacijo

V 46. členu je odlok o odvajanju komunalne vode v Občini Selnica ob Dravi med drugim kot finančni vir GJS odvajanje in čiščenje odpadne vode določil priključnino oziroma prispevek lastnikov objektov in stanovanj za priključitev na javno kanalizacijo po Odloku o obvezni priključitvi na javno kanalizacijsko omrežje komunalnih odpadnih vod Občine Selnica ob Dravi ter o višini prispevka za priključitev. Po 2. in 3. členu tega odloka se znesek prispevka za priključitev na kanalizacijsko omrežje določi kot zmnožek osnove v obsegu 900 točk (vrednost točke je 1 evro) in opredeljenih količnikov za individualne hiše (količnik 1), lastniška stanovanja (količnik 0,8) in nosilce gospodarske ali negospodarske dejavnosti (količnik 1 za dejavnost z enim zaposlenim, količnik 2 za dejavnost z do pet zaposlenimi, količnik 3 za dejavnost z do 50 zaposlenimi, količnik 5 za dejavnost z več kot 50 zaposlenimi). V 7. členu ta odlok določa, da pobrana sredstva prispevka predstavljajo namenska sredstva za izgradnjo oziroma dograditev kanalizacijskega omrežja s čistilno napravo, program porabe zbranih sredstev tega prispevka pa se sprejme skupaj s proračunom občine.

Čeprav od 28. 4. 2007, ko je stopil v veljavo ZPNačrt, zaračunavanje prispevka za priključitev na javno kanalizacijsko omrežje ni več imelo zakonske podlage, občina ni razveljavila določbe odloka v delu, ki se nanaša na priključnino kot vir financiranja GJS, zato je bilo v obdobju, na katero se nanaša revizija, plačilo priključnine v nasprotju s petim odstavkom 79. člena ZPNačrt.

Ukrep občine

Občina je v letu 2017 sprejela Sklep o preklicu Sklepa o prispevku za prvo priključitev na javno vodooskrbno omrežje v Občini Selnica ob Dravi (MUV, št. 18/2005) in Odloka o obvezni priključitvi na javno kanalizacijsko omrežje komunalnih odpadnih vod Občine Selnica ob Dravi ter o višini prispevka za priključitev (MUV, št. 7/2006), s katerim je odpravila zaračunavanje prispevka za priključitev na kanalizacijsko omrežje.

2.1.3.7 Odvajanje padavinske vode v meteorno oziroma javno kanalizacijo

Občina je v 2. členu odloka o odvajanju komunalne vode v Občini Selnica ob Dravi med drugim določila, da je naloga te GJS tudi odvajanje padavinskih voda v meteorno in javno kanalizacijo. V 5. členu je ta

odlok določil, da je javna kanalizacija celotno kanalizacijsko omrežje s pripadajočimi objekti in napravami, ki služijo odvajanju in čiščenju komunalnih odpadnih in padavinskih voda, ter jo upravlja in vzdržuje upravljavec kanalizacije, to je izvajalec GJS.

Občina v tem odloku ali drugem splošnem aktu občine ni opredelila načina oblikovanja cen za financiranje nalog GJS odvajanje in čiščenje odpadne vode, ki se nanašajo na vzdrževanje meteorne oziroma javne kanalizacije in odvajanje padavinske vode z javnih in zasebnih površin, v skladu z določbami 7. in 8. člena ZGJS.

Ukrep občine

Občina je v letu 2014 sprejela Odlok o načinu opravljanja lokalne gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode v Občini Selnica ob Dravi, v katerem je v 8. členu določila, da je obvezna storitev javne službe na območju, ki je opremljeno z javno kanalizacijo, med drugim tudi odvajanje in čiščenje padavinske odpadne vode, ki se s streh in javnih površin odvaja v kanalizacijsko omrežje javne kanalizacije. V letu 2017 je občina sprejela nov Odlok o načinu opravljanja lokalne gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode v Občini Selnica ob Dravi, kjer je v 8. členu prav tako določila, da je obvezna storitev javne službe za objekte, ki so priključeni na javno kanalizacijo, med drugim tudi storitev odvajanja in čiščenja padavinske odpadne vode, ki se odvaja v javno kanalizacijo z javnih površin in streh.

Občina tudi v odlokih o načinu opravljanja GJS odvajanje in čiščenje komunalne in padavinske odpadne vode, ki ju je sprejela v letih 2014 in 2017, ni določila načina oblikovanja cen storitev odvajanja in čiščenja padavinske odpadne vode, ki se odvaja v javno kanalizacijo z javnih površin in streh, v skladu z določbami 7. in 8. člena ZGJS.

Priporočilo

Občina naj pri odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode v odloku ali drugem splošnem aktu določi način oblikovanja cene obveznih in posebnih storitev odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode (določitev upravičenih stroškov cene storitev javne službe ter upravičenih stroškov cene javne infrastrukture; določitev obsega gospodarske javne infrastrukture, ki se uporablja za izvajanje GJS; opredelitev vrst in načina merjenja prihodkov od posebnih storitev in drugih prihodkov, ki znižujejo ceno storitve GJS).

2.1.4 Naloge in cene storitev GJS ravnanje s komunalnimi odpadki

V obdobju od leta 2008 do leta 2012 so temeljni normativni okvir za ravnanje z odpadki na državni ravni predstavljali:

- Pravilnik o ravnanju z odpadki⁹², ki ga je 22. 4. 2008 nadomestila Uredba o ravnanju z odpadki⁹³, in sicer do 31. 12. 2011, ko je to uredbo nadomestila Uredba o odpadkih⁹⁴, ter

⁹² Uradni list RS, št. 84/98, 45/00, 20/01, 13/03.

⁹³ Uradni list RS, št. 34/08.

⁹⁴ Uradni list RS, št. 103/11. To uredbo je nadomestila Uredba o odpadkih (Uradni list RS, št. 37/15, 69/15), ki velja od 30. 5. 2015 dalje.

- Uredba o odlaganju odpadkov na odlagališčih⁹⁵ ter nova Uredba o odlaganju odpadkov na odlagališčih⁹⁶.

Obveznosti (naloge) GJS varstva okolja s področja ravnanja s komunalnimi odpadki, pravila ravnanja in pogoje za zbiranje in odstranjevanje komunalnih odpadkov ter okoljsko dajatev zaradi odlaganja odpadkov, ki je upravičen strošek GJS odlaganje komunalnih odpadkov, pa so določali naslednji predpisi:

- Odredba o ravnanju z ločeno zbranimi frakcijami pri opravljanju javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki⁹⁷;
- Uredba o ravnanju z odpadnimi jedilnimi olji in mastmi⁹⁸;
- Pravilnik o predelavi biološko razgradljivih odpadkov v kompost⁹⁹, ki ga je nadomestila Uredba o obdelavi biološko razgradljivih odpadkov¹⁰⁰;
- Uredba o ravnanju z biološko razgradljivimi kuhinjskimi odpadki¹⁰¹, ki jo je nadomestila Uredba o ravnanju z biološko razgradljivimi kuhinjskimi odpadki in zelenim vrtnim odpadom¹⁰²;
- druge uredbe o ravnanju s posameznimi vrstami nenevarnih ali nevarnih odpadkov, ki med drugim urejajo razmerja med izvajalci shem razširjene odgovornosti proizvajalcev in izvajalci GJS s področja ravnanja s komunalnimi odpadki (Uredba o ravnanju z odpadnimi zdravili¹⁰³, Uredba o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo¹⁰⁴, Uredba o ravnanju z odpadno električno in elektronsko opremo¹⁰⁵, Uredba o ravnanju z baterijami in akumulatorji ter odpadnimi baterijami in akumulatorji¹⁰⁶, Uredba o ravnanju z izrabljenimi gumami¹⁰⁷, Uredba o odstranjevanju odpadnih olj¹⁰⁸, ki jo je v letu 2012 nadomestila Uredba o odpadnih oljih¹⁰⁹, Uredba o ravnanju z odpadnimi nagrobnimi svečami¹¹⁰, Uredba o ravnanju z odpadnimi fitofarmaceutskimi sredstvi, ki vsebujejo nevarne snovi¹¹¹), ter

⁹⁵ Uradni list RS, št. 32/06, 98/07, 62/08, 53/09; veljala od 29. 3. 2006 do 29. 7. 2011.

⁹⁶ Uradni list RS, št. 61/11, 108/13; veljala od 30. 7. 2011 do 21. 2. 2014, ko jo je nadomestila Uredba o odlagališčih odpadkov (Uradni list RS, št. 10/14, 54/15, 36/16).

⁹⁷ Uradni list RS, št. 21/01.

⁹⁸ Uradni list RS, št. 70/08.

⁹⁹ Uradni list RS, št. 42/04.

¹⁰⁰ Uradni list RS, št. 62/08. To uredbo je v letu 2013 nadomestila Uredba o predelavi biološko razgradljivih odpadkov in uporabi komposta ali digestata (Uradni list RS, št. 99/13).

¹⁰¹ Uradni list RS, št. 68/08.

¹⁰² Uradni list RS, št. 39/10.

¹⁰³ Uradni list RS, št. 105/08.

¹⁰⁴ Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11 (68/11-popr.).

¹⁰⁵ Uradni list RS, št. 107/06, 100/10. To uredbo je v letu 2015 nadomestila nova Uredba o ravnanju z odpadno električno in elektronsko opremo (Uradni list RS, št. 55/15).

¹⁰⁶ Uradni list RS, št. 3/10.

¹⁰⁷ Uradni list RS, št. 63/09.

¹⁰⁸ Uradni list RS, št. 25/08, 24/12.

¹⁰⁹ Uradni list RS, št. 24/12.

¹¹⁰ Uradni list RS, št. 78/08.

¹¹¹ Uradni list RS, št. 119/06.

- Uredba o okoljski dajatvi za onesnaževanje okolja zaradi odlaganja odpadkov¹¹², po kateri je občinam do 30. 12. 2010 finančni vir sredstev za financiranje infrastrukture za ravnanje s komunalnimi odpadki zagotavljala tudi predpisana okoljska dajatev za onesnaževanje okolja zaradi odlaganja odpadkov, in sicer pogojno v primeru izpolnjevanja predpisanih pogojev v uredbi, in v letu 2010 sprejeta nova Uredba o okoljski dajatvi za onesnaževanje okolja zaradi odlaganja odpadkov na odlagališčih¹¹³, ki je določala (v drugem odstavku 7. člena), da je okoljska dajatev prihodek proračuna občine, v kateri povzročitelji odpadkov oddajajo odpadke organizaciji, ki zbira in prevažata odpadke.

Tabela 5 prikazuje zadnje veljavne cene storitev GJS s področja ravnanja s komunalnimi odpadki v obdobju od leta 2008 do leta 2012.

¹¹² Uradni list RS, št. 129/04, 68/05, 28/06, 132/06, 71/07, 85/08.

¹¹³ Uradni list RS, št. 70/10. To uredbo je v letu 2014 nadomestila Uredba o okoljski dajatvi za onesnaževanje okolja zaradi odlaganja odpadkov na odlagališčih (Uradni list RS, št. 14/14).

Tabela 5: Cene storitev GJS ravnanja s komunalnimi odpadki v obdobju od leta 2008 do leta 2012

Občina	Veljavnost cene	Obračunska enota	Zbiranje in prevoz komunalnih odpadkov					Obdelava komunalnih odpadkov	Odlaganje ostankov predelave ali odstranjevanje komunalnih odpadkov			Občinska taksa za odlaganje odpadkov
			Ostali odpadki	Biološki odpadki	Rumena vreča	Papir	Zbirna mesta		Cena za uporabo infrastrukture	Cena storitve GJS	Okoljska dajatev	
Občina Selnica ob Dravi	27. 2. 2010	v evrih/m ³						46,57 ¹⁾				

Opomba: ¹⁾ Skupna cena storitev ravnanja s komunalnimi odpadki v evrih (brez DDV).

Vir: sklep občine.

Na območju občine sta izvajanje in financiranje GJS varstva okolja s področja ravnanja s komunalnimi odpadki v obdobju od leta 2008 do leta 2012, poleg odloka o GJS v Občini Selnica ob Dravi, urejala do 26. 10. 2008 Odlok o ravnanju s komunalnimi odpadki¹¹⁴, od 26. 10. 2008 pa Odlok o ravnanju s komunalnimi odpadki v Občini Selnica ob Dravi¹¹⁵.

V 7. členu je Odlok o ravnanju s komunalnimi odpadki v Občini Selnica ob Dravi določal, da GJS ravnanje s komunalnimi odpadki obsega naslednje storitve:

- zbiranje in prevoz komunalnih odpadkov, ki vključuje tudi sortiranje in začasno skladiščenje komunalnih odpadkov pred oddajo odpadkov v postopek predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov;
- obdelava odpadkov v okviru postopkov odstranjevanja odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki, vključno s sortiranjem odpadkov, s katerim se spremenijo lastnosti odpadkov z namenom zmanjšanja prostornine ali teže odpadkov pred njihovim odlaganjem, zmanjšanja biološko razgradljivih snovi v odpadkih, zmanjšanja nevarnih lastnosti, lažjega ravnanja z njimi ali povečanja možnosti za njihovo predelavo;
- odstranjevanje komunalnih odpadkov ali odlaganje ostankov predelave in
- druge naloge izvajalca GJS, določene s tem odlokom in javnim razpisom.

V 26. členu je Odlok o ravnanju s komunalnimi odpadki v Občini Selnica ob Dravi določal, da so pravice in obveznosti izvajalca GJS:

- redno, trajno, neprekinjeno in strokovno izvajanje storitev GJS;
- skrb za razvoj, načrtovanje in pospeševanje javne službe ter investicijsko načrtovanje in gospodarjenje z objekti, napravami in sredstvi, potrebnimi za izvajanje GJS;
- priprava besedila osnutka in obrazložitve pravilnika o zbiranju in prevozu odpadkov;
- priprava predloga programa ravnanja z odpadki;
- vodenje katastra zbirnih in odjemnih prostorov, zbiralnic;
- vodenje katastra divjih odlagališč v imenu in za račun občine;
- vodenje podatkovnih baz za obračun plačila ravnanja z odpadki;
- sklepanje pogodb s pogodbenimi povzročitelji odpadkov in povzročitelji;
- priprava planov izvajanja GJS po tem odloku ter poročil o poslovanju in izvajanju GJS;
- soorganizacija oziroma pomoč pri organizaciji čistilnih akcij in drugih akcij zbiranja odpadkov;
- izvajanje aktivnosti, povezanih z osveščanjem uporabnikov glede okoljsko ustreznega ravnanja s komunalnimi odpadki in obveščanjem uporabnikov.

Občina je v Odloku o ravnanju s komunalnimi odpadki v Občini Selnica ob Dravi opredelila GJS s področja ravnanja s komunalnimi odpadki kot enotno javno službo za zbiranje in prevoz, obdelavo in odstranjevanje ali odlaganje komunalnih odpadkov, ni pa jasno in pregledno opredelila in razmejila nalog in storitev posamezne GJS varstva okolja s področja ravnanja s komunalnimi odpadki iz prvega odstavka 149. člena ZVO-1.

¹¹⁴ Medobčinski uradni vestnik, št. 25/03.

¹¹⁵ Medobčinski uradni vestnik, št. 23/08.

2.1.4.1 Strokovno-tehnične, organizacijske in razvojne naloge občine ter vodenje katastra javne infrastrukture in katastra divjih odlagališč

V 26. členu je Odlok o ravnanju s komunalnimi odpadki v Občini Selnica ob Dravi med drugim določil, da mora izvajalec GJS:

- v sodelovanju s pristojnim organom (občine) skrbeti za razvoj, načrtovanje in pospeševanje GJS ter za investicijsko načrtovanje in gospodarjenje z objekti, napravami in sredstvi GJS;
- pripraviti besedilo osnutka in obrazložitev pravilnika o zbiranju in prevozu odpadkov,

kar so strokovno-tehnične, organizacijske in razvojne naloge občine iz 12. člena ZGJS.

Občina je tudi v pogodbi o najemu, uporabi in vzdrževanju javne infrastrukture (zbirnega centra za odpadke v Občini Ruše)¹¹⁶ določila, da izvajalec GJS opravlja strokovno-tehnične, organizacijske in razvojne naloge, ki se nanašajo zlasti na razvoj, načrtovanje in pospeševanje dejavnosti GJS ter investicijsko načrtovanje in gospodarjenje z objekti, ki so potrebni za izvajanje GJS, ter da izvajalec GJS na podlagi te pogodbe in potrjenega poslovnega načrta oziroma posebne pogodbe vodi in izvaja vse investicije v infrastrukturne objekte in naprave.

Poleg tega je občina v 26. členu tega odloka kot obveznosti (naloge) izvajalca GJS določila naloge občine po ZGeoD oziroma ZGeoD-1 (vodenje katastra zbirnih in odjemnih prostorov in zbiralnic ter vodenje katastra divjih odlagališč, vse v imenu in za račun občine).

Občina je v 42. členu Odloka o ravnanju s komunalnimi odpadki v Občini Selnica ob Dravi na splošno opredelila, da se financiranje GJS zagotavlja tudi iz proračuna občine za namene, določene s tem odlokom in drugimi predpisi, pri tem pa v skladu s 7. in 8. členom ZGJS (v tem odloku ali drugem splošnem aktu) ni opredelila posameznih finančnih virov ali vrst nadomestil iz proračuna za financiranje občinskih nalog, prenesenih na izvajalca GJS (to je strokovno-tehničnih, organizacijskih in razvojnih nalog ter nalog vodenja katastra zbirnih in odjemnih prostorov in zbiralnic in katastra divjih odlagališč), ter načina njihovega oblikovanja. Ker občina vrst in načina oblikovanja nadomestil iz proračuna ni opredelila v ustrezni pogodbi (sklenjeni z izvajalcem GJS), so v obdobju od leta 2008 do leta 2012 dejanski stroški teh nalog neupravičeno bremenili izvajalca GJS oziroma cene storitev ravnanja s komunalnimi odpadki.

2.1.4.2 Dotacije in subvencije iz proračuna občine

V 42. členu je Odlok o ravnanju s komunalnimi odpadki v Občini Selnica ob Dravi med drugim določil, da so finančni vir GJS s področja ravnanja s komunalnimi odpadki med drugim dotacije in subvencije iz proračuna občine.

2.1.4.2.1 Občina v tem odloku ali drugem splošnem aktu ni opredelila vrst in načina oblikovanja dotacij in subvencij iz občinskega proračuna v skladu z določbami 7. in 8. člena ZGJS, s čimer ni vnaprej opredelila posameznih finančnih virov iz proračuna občine za pokritje morebitne izgube GJS ravnanja s komunalnimi odpadki oziroma določenih prenizkih cen storitev teh GJS ter financiranje javnih čistilnih akcij (iz 36. člena tega odloka) in drugih nalog teh GJS, ki jih občina financira iz proračuna v skladu z določbami 60. člena ZGJS (na primer kesonski odvozi s pokopališča, organizirane akcije kesonskih odvozov na način od vrat do vrat oziroma zbiranje kosovnih odpadkov, zbiranje odpadnih olj in masti).

¹¹⁶ Z dne 28. 12. 2010.

2.1.4.3 Zbiranje ločenih frakcij komunalnih odpadkov na zbirnih mestih in v zbiralnicah

V 9. členu je Odlok o ravnanju s komunalnimi odpadki v Občini Selnica ob Dravi določil, da občinski svet sprejme tehnični pravilnik o zbiranju in prevozu komunalnih odpadkov (v nadaljevanju: pravilnik o zbiranju in prevozu odpadkov), ki obsega:

- opredelitev tehnologije ravnanja z odpadki;
- program odvoza oziroma način določitve števila odvozov odpadkov po posameznih kategorijah povzročiteljev odpadkov;
- tehnologijo, pogoje in način ločenega zbiranja odpadkov;
- standardizacijo predpisanih posod za odpadke, vključno z natančnimi merili za določanje izhodiščne prostornine posod, potrebne posameznemu povzročitelju oziroma skupini povzročiteljev;
- standardizacijo namenskih predpisanih vreč za ostanek odpadkov in pogoje njihove uporabe;
- podrobnejšo vsebino katastra zbirnih in odjemnih prostorov, zbiralnic, zbirnih centrov;
- druge pogoje, merila in pravila, potrebna za organizirano in s predpisi usklajeno ravnanje z odpadki ter nemoteno delovanje GJS.

V 10. členu je Odlok o ravnanju s komunalnimi odpadki v Občini Selnica ob Dravi določil, da pogoje in načine ločenega zbiranja odpadkov ter posebne primere drugačnega načina ravnanja z odpadki (če niso posebej opredeljeni s tem odlokom oziroma z ustreznimi predpisi na področju ravnanja z odpadki) ureja pravilnik o zbiranju in prevozu odpadkov iz 9. člena tega odloka. V prvem odstavku je 12. člen Odloka o ravnanju s komunalnimi odpadki v Občini Selnica ob Dravi določil, da morajo povzročitelji odpadkov ločeno zbirati in odlagati komunalne odpadke v namenske predpisane posode, postavljene na zbirnih mestih, v zbiralnicah in zbirnih centrih v obsegu in na način, kot ga določa pravilnik o zbiranju in prevozu odpadkov. Po tretjem odstavku 12. člena tega odloka je dovoljeno tudi redno zbiranje komunalnih odpadkov v namenskih predpisanih vrečah za odpadke, če je to potrebno zaradi nedostopnosti ali velike oddaljenosti odjemnega prostora.

Občina ni sprejela pravilnika o zbiranju in prevozu odpadkov iz 9. člena tega odloka in ni določila pogojev in načina zbiranja ločenih frakcij odpadkov (ali oskrbovalnih standardov) na zbirnih mestih, v zbiralnicah in zbirnih centrih.

2.1.4.4 Cene storitev ravnanja s komunalnimi odpadki

V 27. členu je Odlok o ravnanju s komunalnimi odpadki v Občini Selnica ob Dravi določil, da je uporabnik GJS povzročitelj odpadkov, to pa je vsaka oseba, katere delovanje ali dejavnost na območju občine povzroča nastajanje odpadkov, in sicer so to predvsem:

- fizične osebe (gospodinjstva, samostojni podjetniki);
- lastniki ali najemniki gospodarskih in počitniških objektov ter drugih objektov, ki so namenjeni občasni uporabi;
- pravne osebe, ki razpolagajo s poslovnimi prostori, v/ob katerih nastajajo komunalni odpadki;
- osebe, ki upravljajo javne površine;
- osebe, ki organizirajo kulturne, športne in druge javne prireditve ali uporabljajo javne ali zasebne površine in druge nepremičnine za namen, ki odstopa od njihove običajne javne ali zasebne rabe.

V točki a) prvega odstavka 42. člena je Odlok o ravnanju s komunalnimi odpadki v Občini Selnica ob Dravi med drugim določil, da se financiranje GJS zagotavlja s plačili:

- pogodbenih povzročiteljev odpadkov (to so uporabniki GJS, katerih delovanje ali dejavnost povzroča odpadke, ki po količini bistveno presegajo povprečno količino odpadkov na gospodinjstvo v občini ter se njihov odvoz izvaja po potrebi – 37. člen odloka) in
- drugih povzročiteljev odpadkov (gospodinjstva).

Po določbah četrtega odstavka 42. člena tega odloka se mora cena ravnanja z odpadki oblikovati v skladu z določbami veljavnega predpisa o oblikovanju cen storitev obveznih GJS varstva okolja, po določbi tretjega odstavka 42. člena tega odloka pa cena zajema stroške zbiranja, odvoza, obdelave, predelave in odstranjevanja odpadkov vseh frakcij, stroške deponiranja odpadkov, nabave, čiščenja, vzdrževanja in zamenjave tipiziranih zabojnikov, vodenja evidenc, delovanja zbirnega centra ter obveščanja in osveščanja povzročiteljev odpadkov. V 43. členu je odlok še določil, da se plačilo (cena) za ravnanje z odpadki zaračunava in plačuje praviloma mesečno ter je lahko diferencirano za različne kategorije povzročiteljev odpadkov v skladu z merili, ki se določijo v pravilniku o zbiranju in prevozu odpadkov.

Občina je v Odloku o ravnanju s komunalnimi odpadki v Občini Selnica ob Dravi opredelila enotno ceno storitev ravnanja s komunalnimi odpadki namesto ločenih cen storitev posamezne GJS varstva okolja s področja ravnanja s komunalnimi odpadki iz prvega odstavka 149. člena ZVO-1 in v skladu s pravilnikom o oblikovanju cen 2008 ali pravilnikom o metodologiji za oblikovanje cen 2009. Poleg tega ni opredelila načina diferenciranja ali oblikovanja različnih vrst plačil ravnanja s komunalnimi odpadki za različne kategorije povzročiteljev odpadkov, saj ni sprejela pravilnika o zbiranju in prevozu odpadkov (povezava s točko 2.1.4.3 tega poročila).

2.1.4.5 Pogodbeni povzročitelji odpadkov

V 37. členu je Odlok o ravnanju s komunalnimi odpadki v Občini Selnica ob Dravi določil, da je cena storitve lahko različna za različne kategorije pogodbenih povzročiteljev odpadkov ter da so predpisane posode za odpadke, v katere zbira odpadke pogodbeni povzročitelj odpadkov, praviloma njegova last in jih mora vzdrževati in čistiti, lahko pa se je z izvajalcem GJS dogovoril tudi za najem ali čiščenje in vzdrževanje posode za odpadke. Po drugem odstavku 37. člena tega odloka je status pogodbenega povzročitelja pridobil uporabnik poslovnih objektov pod pogoji in na način, kot to določa pravilnik o zbiranju in prevozu odpadkov.

Občina v obdobju od leta 2008 do leta 2012 ni sprejela pravilnika o zbiranju in prevozu odpadkov ter ni opredelila pogojev za pridobitev statusa pogodbenega povzročitelja odpadkov in meril za določanje različnih kategorij pogodbenih povzročiteljev odpadkov in oblikovanje diferenciranih cen storitev ravnanja s komunalnimi odpadki, s čimer je prepustila izvajalcu GJS, da brez podlage v splošnem aktu določa različne kategorije pogodbenih povzročiteljev odpadkov in diferencirane cene storitev ravnanja s komunalnimi odpadki.

V tretjem in četrtem odstavku 37. člena je Odlok o ravnanju s komunalnimi odpadki v Občini Selnica ob Dravi določil, da pogodbeni povzročitelj odpadkov pridobi status pogodbenega povzročitelja odpadkov s sklenitvijo pogodbe z izvajalcem GJS ter da mora predajati ločeno zbrane biološke odpadke in ostanek komunalnih odpadkov (to je mešane komunalne odpadke), lahko pa se dogovori tudi za predajo ostalih (drugih) ločeno zbranih frakcij odpadkov. V skladu z določbami 45. člena tega odloka je prihodek od zbiranja ostalih ločeno zbranih frakcij predstavljal finančni vir GJS.

Občina v tem odloku ali drugem splošnem aktu ni jasno in pregledno opredelila posebnih storitev ravnanja z ostalimi ločenimi frakcijami odpadkov (oziroma posebnih storitev odlaganja ločenih frakcij nekomunalnih odpadkov iz 5. člena pravilnika o oblikovanju cen 2008 ali 8. člena pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen 2009). Poleg tega občina ni opredelila načina oblikovanja cen posebnih storitev ravnanja z ostalimi ločenimi frakcijami odpadkov v skladu z določbami 7. in 8. člena ZGJS, temveč je prepustila izvajalcu GJS, da brez podlage v splošnem aktu oblikuje in določa cene teh storitev GJS v pogodbi, sklenjeni s posameznim pogodbenim povzročiteljem teh odpadkov.

2.1.4.6 Prevzem odpadkov na javnih prireditvah

V prvem odstavku 36. člena je Odlok o ravnanju s komunalnimi odpadki v Občini Selnica ob Dravi določil, da stroški ravnanja s komunalnimi odpadki bremenijo organizatorje kulturnih, športnih in drugih javnih prireditev, ki morajo o prireditvi obvestiti izvajalca GJS ter za čas trajanja prireditve zagotoviti, da se prireditveni prostor opremi s posodami ali zabojniki za prepuščanje ločenih frakcij in posodami za prepuščanje ostankov komunalnih odpadkov. Izvajalec GJS mora odpadke prevzeti najkasneje v 24 urah po končani prireditvi.

Občina v tem odloku ali drugem splošnem aktu ni opredelila vrste plačil (cen) in načina oblikovanja cen zbiranja posameznih vrst ločenih frakcij in ostankov komunalnih odpadkov na javnih prireditvah v skladu s 7. in 8. členom ZGJS, s čimer je izvajalcu GJS prepustila, da cene teh obveznih storitev GJS oblikuje in določa samostojno.

Priporočilo

Občina naj pri ravnanju s komunalnimi odpadki v odloku ali drugem splošnem aktu določi način oblikovanja cene obveznih in posebnih storitev GJS s področja ravnanja s komunalnimi odpadki in druge finančne vire teh GJS (določitev upravičenih stroškov cene storitev javne službe ter upravičenih stroškov cene javne infrastrukture; določitev obsega gospodarske javne infrastrukture, ki se uporablja za izvajanje GJS; opredelitev vrst in načina merjenja prihodkov od posebnih storitev in drugih prihodkov, ki znižujejo ceno storitve GJS).

2.2 Normativni okvir za določanje cen storitev GJS varstva okolja

Občina mora zagotavljati pregledne finančne odnose z izvajalci GJS in z občinskim predpisom urediti tudi način določanja cen storitev GJS varstva okolja (oziroma mehanizem za nadzor financiranja teh GJS in določanje oziroma spreminjanje cen storitev teh GJS) na podlagi 7. in 59. člena ZGJS in v skladu s pravili o financiranju SSGP (v odločbi Komisije oziroma sklepu Komisije)¹¹⁷.

¹¹⁷ V 6. členu sta odločba Komisije in sklep Komisije določila, da države članice izvajajo redna preverjanja ali poskrbijo, da se izvajajo takšna preverjanja, da se zagotovi, da podjetja ne prejema prekomernega nadomestila zneska, določenega v skladu s 5. členom odločbe in sklepa Komisije. Države članice zahtevajo, da zadevno podjetje vrne vsako izplačano prekomerno nadomestilo, za prihodnost pa se posodobijo parametri za izračun nadomestila. Če znesek prekomernega nadomestila ne presega 10 odstotkov zneska letnega nadomestila, se lahko takšno prekomerno nadomestilo prenese na naslednje letno obdobje in odšteje od zneska nadomestila, izplačljivega za navedeno obdobje.

Da bi občina lahko uravnavala gibanje in zagotavljala pregledno in predvidljivo reguliranje cen GJS varstva okolja oziroma nadzirala in ocenjevala upravičene stroške in prihodke, ugotavljala in določala obseg potrebnega nadomestila sredstev za izvajanje dejavnosti GJS iz svojega proračuna¹¹⁸ ter preprečevala prekomerno ali nezadostno financiranje teh GJS, je morala (poleg mehanizma za oblikovanje cen) v okviru mehanizma za določanje cen storitev GJS varstva okolja opredeliti najmanj:

- cenovno politiko oziroma pogoje in kriterije, ki morajo biti izpolnjeni za določitev nove ali spremenjene cene storitve GJS varstva okolja¹¹⁹, ter merila za uravnavanje in spreminjanje cen storitev GJS varstva okolja (oziroma zgornje meje ali stopnje znižanja ali povišanja teh cen);
- postopek za določitev cene posamezne storitve teh GJS oziroma udeležence, akte, roke in aktivnosti v tem postopku.

Občina z občinskim predpisom ni opredelila cenovne politike (to je pogojev, kriterijev in meril za določitev nove ali spremenjene cene storitve GJS varstva okolja) in postopka za nadzor financiranja in določitev cen storitev GJS varstva okolja (to je udeležencev, aktov, rokov in aktivnosti v tem postopku) na podlagi 7. člena in drugega odstavka 59. člena ZGJS. S tem si občina tudi ni zagotovila podlage za ukrepanje oziroma določitev obsega nadomestila za izvajanje GJS varstva okolja in financiranje teh GJS iz proračunskih sredstev v primeru njihove nelikvidnosti, v času sprejetih ukrepov kontrole cen oziroma zamrznitve cen storitev GJS varstva okolja na podlagi ZKC.

2.2.1 Določitev cen storitev GJS varstva okolja

V obdobju od leta 2008 do leta 2012 je občina prejela in obravnavala predloge izvajalcev GJS o določitvi cen storitev GJS oskrbe s pitno vodo, GJS odvajanje in čiščenje odpadne vode ter GJS s področja ravnanja s komunalnimi odpadki.

2.2.1.1 Cene storitev GJS oskrbe s pitno vodo

V prvem in osmem odstavku 13. člena je pravilnik o metodologiji za oblikovanje cen 2009 določil, da je cena storitve GJS oskrbe s pitno vodo sestavljena iz omrežnine, vodarine in stroškov vodnih povračil, ki se v kalkulaciji cene in na računu prikazujejo ločeno, ter da so stroški vodnih povračil stroški v skladu s predpisi, ki določajo vodna povračila, in se praviloma obračunajo mesečno (to so v ceno oskrbe s pitno vodo vračunani stroški dajatve za rabo vode iz 124. člena Zakona o vodah, ki bremeni izvajalca GJS). V sedmem odstavku 16. člena pa je pravilnik o metodologiji za oblikovanje cen 2009 določil, da je poraba pitne vode, ki je na letni ravni večja od normirane porabe iz drugega in tretjega odstavka 16. člena tega pravilnika, prekomerna poraba pitne vode, katere cena se poveča za 50 odstotkov.

2.2.1.1.a Občina v sklepu o določitvi cene oskrbe s pitno vodo z dne 3. 12. 2009 ni določila roka ali drugih pogojev za začetek uporabe določenih tarif oskrbe s pitno vodo (omrežnine in vodarine) ter tega sklepa tudi ni objavila v uradnem glasilu občine, kot to določa 66. člen ZLS, kar pomeni, da cen, ki so se

¹¹⁸ V primeru ugotovljenega presežka stroškov nad prihodki oziroma primanjkljaja prihodkov GJS.

¹¹⁹ Pogoji za določitev cene storitve GJS so predpisana pravila o načinu izvajanja in obračunavanja (merjenja) ter oblikovanja cene storitve GJS; kriterij za določitev cene nove storitve ali spremembo veljavne cene storitve GJS je upravičen prihodek, dosežen s ceno GJS, oziroma vnaprej opredeljena vrednost ali stopnja prekomernega primanjkljaja in presežka teh prihodkov GJS.

od 1. 4. 2010 uporabljale za obračunavanje opravljenih storitev oskrbe s pitno vodo uporabnikom GJS na območju občine, ni pregledno povišala in preoblikovala niti jih ni uveljavila skladno s predpisi.

2.2.1.2 Cene storitev GJS odvajanje in čiščenje odpadne vode

V tretjem odstavku 17. člena je pravilnik o metodologiji za oblikovanje cen 2009 določil, da se v okviru GJS odvajanje in čiščenje odpadne vode izvajajo storitve:

- odvajanja komunalne in padavinske odpadne vode in storitve, vezane na nepretočne greznice;
- čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode ter
- storitve, vezane na obstoječe greznice in MKČN.

V 18. členu je ta pravilnik določil, da je cena storitve GJS odvajanje in čiščenje odpadne vode sestavljena iz omrežnine, stroškov izvajanja storitve in stroškov okoljske dajatve za onesnaževanje okolja zaradi odvajanja komunalne in padavinske odpadne vode, ki se pri kalkulaciji cene in na računu prikazujejo ločeno.

Občina je 18. 10. 2012 sprejela in objavila sklep o določenih tarifah GJS odvajanje in čiščenje odpadne vode.

Občina je s tem sklepom določila cene oziroma tarife storitev GJS odvajanje in čiščenje odpadne vode iz 18. člena pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen 2009, to je omrežnino in ločeni ceni storitev odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode ter ceno ali tarifo ocene obratovanja MKČN do 50 PE (stroški obratovalnega monitoringa MKČN po predpisu, ki ureja emisijo snovi pri odvajanju odpadne vode iz MKČN), ni pa določila tarife za prevzem in ravnanje z blatom iz greznic ali MKČN, kot to določa šesti odstavek 18. člena tega pravilnika.

Ukrepi občine

Občina je 12. 12. 2013 na podlagi Uredbe o metodologiji za oblikovanje cen GJS varstva okolja sprejela elaborat o cenah odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode za leto 2013 ter Sklep o določitvi cene odvajanja, čiščenja, omrežnine in cene storitve ocene obratovanja male komunalne čistilne naprave do 50 PE in cene storitve črpanja greznic in malih čistilnih naprav v Občini Selnica ob Dravi¹²⁰, s katerim je (poleg omrežnine, cene odvajanja in cene čiščenja komunalne odpadne vode ter tarife ocene obratovanja MKČN do 50 PE) določila tudi ceno za črpanje blata iz greznic in MKČN.

2.2.1.3 Cene storitev GJS ravnanja s komunalnimi odpadki

2.2.1.3.a Občina je 25. 2. 2010 sprejela sklep o določitvi (povečanju) cene storitev ravnanja s komunalnimi odpadki. S tem sklepom je določila enotno ceno storitev ravnanja s komunalnimi odpadki (v znesku 46,57 evra na kubični meter odpadkov¹²¹), to je za storitev zbiranja, obdelave in odlaganja preostankov komunalnih odpadkov iz gospodinjstev, kar je bilo v nasprotju z opredelitvijo obveznih občinskih GJS varstva okolja iz prvega odstavka 149. člena ZVO-1 ter s 23. do 27. členom pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen 2009, kjer so bile določene ločene cene storitev posamezne GJS s

¹²⁰ Medobčinski uradni vestnik, št. 23/13.

¹²¹ Brez DDV.

področja ravnanja s komunalnimi odpadki in ločene tarife (cena za uporabo javne infrastrukture in cena izvajanja GJS) za storitev zbiranja in prevoza bioloških in mešanih komunalnih odpadkov ter ločene tarife za storitve odlaganja komunalnih odpadkov (cena za uporabo javne infrastrukture, cena izvajanja GJS, strošek finančnega jamstva, tarifa okoljske dajatve zaradi odlaganja odpadkov).

2.2.1.3.b Poleg tega občina v tem sklepu ni določila roka ali drugih pogojev za začetek uporabe te enotne (skupne) cene storitev ravnanja s komunalnimi odpadki ter tega sklepa ni objavila v uradnem občinskem glasilu, kot to določa 66. člen ZLS, kar pomeni, da enotne cene storitev ravnanja s komunalnimi odpadki ni pregledno povišala niti je ni uveljavila skladno s predpisi.

2.3 Nadziranje cen storitev GJS varstva okolja

V obdobju od leta 2008 do leta 2012 so temeljno podlago za nadzor nad gibanjem in oblikovanjem cen GJS varstva okolja predstavljali pravilniki o oblikovanju cen (izdani na podlagi ZVO-1), uredbe o oblikovanju cen komunalnih storitev (izdane na podlagi ZKC), predpisi, ki urejajo oskrbovalne standarde in naloge, ki se izvajajo v okviru teh GJS, občinski predpisi o načinu izvajanja posamezne GJS ter SRS 35 (2006) in podatki o načrtovanju in doseganju poslovnih ciljev iz letnih načrtov in poročil izvajalca GJS.

V skladu s SRS 35 (2006) se je konec leta 2009 končalo prehodno obdobje, v katerem so lahko javna podjetja izkazovala računovodsko kategorijo sredstev v upravljanju (to so osnovna sredstva oziroma javna infrastruktura in druga sredstva v lasti države ali občine, prejeta v upravljanje). Tako je morala občina (lastnica infrastrukture GJS) do začetka leta 2010 odpraviti terjatve za sredstva, dana v upravljanje, in prevzeti javno infrastrukturo v svoje poslovne knjige ter urediti (najemna) razmerja z izvajalci GJS kot upravljavci infrastrukture, kar je določal tudi sprejeti pravilnik o metodologiji za oblikovanje cen 2009.

Pravilnik o metodologiji za oblikovanje cen 2009 je od 15. 8. 2009 (ko so prenehali veljati sprejeti ukrepi kontrole cen na podlagi ZKC in so občine v celoti prevzele pristojnost za določanje cen storitev GJS varstva okolja) enotno uredil rok, v katerem mora izvajalec GJS občini predložiti v soglasje poslovni načrt in poročilo o izvajanju GJS za preteklo leto (to je najkasneje do 31. 3.). Po navedenem pravilniku je bil potrjeni poslovni načrt¹²² podlaga za sklenitev pogodbe med občino in izvajalcem GJS, v kateri sta morala urediti vsa vprašanja v zvezi z zaračunavanjem omrežnine, plačevanjem najemnine za uporabo javne infrastrukture, način in pogoje uporabe drugih elementov cene za uporabo javne infrastrukture ter obseg in višino subvencij k ceni za uporabo javne infrastrukture. V 31. členu je pravilnik tudi določil, da mora občina v skladu z načelom povzročitelj plača najkasneje do 1. 1. 2010¹²³ pričeti z obračunavanjem najemnine za vso javno infrastrukturo v njeni lasti, in sicer najmanj v višini amortizacije javne infrastrukture, pri čemer je morala veljavna cena storitve GJS (oziroma zaračunana cena in dodeljena subvencija k tej ceni uporabniku GJS) pokriti vse stroške izvajanja GJS.

¹²² Vsebovati mora vse kvalitativne in kvantitativne parametre izvajanja posamezne javne službe, vključno s kalkulacijo cene posamezne komunalne storitve.

¹²³ Ko je bilo s SRS 35 (2006) odpravljeno izkazovanje javne infrastrukture v poslovnih knjigah izvajalcev GJS kot sredstva, prejeta v upravljanje. Prehodno obdobje, v katerem je bilo še mogoče izkazovati sredstva v upravljanju, se je izteklo 31. 12. 2009, kar pomeni, da je bilo treba do tega datuma ustrezno urediti (najemno) razmerje med državo/občino kot lastnico infrastrukture in izvajalci GJS kot upravljavci infrastrukture.

V obdobju od leta 2008 do leta 2012 je morala občina z nadzorom financiranja GJS varstva okolja (oziroma poslovanja izvajalcev GJS) in načina oblikovanja cen storitev teh GJS zagotavljati stroškovno učinkovito izvajanje in stabilne cene storitev teh GJS. Izvajanje nadzora nad financiranjem posamezne GJS varstva okolja (in nad oblikovanimi cenami storitev GJS) je predstavljalo organizacijski in kadrovski problem predvsem za majhne občine tudi zaradi omejenega zaposlovanja v javnem sektorju in neusposobljenosti občinskih kadrov za nadziranje finančnega poslovanja izvajalcev GJS.

Tabela 6: Število zasedenih delovnih mest in delavcev za nadzor cen GJS varstva okolja v občinski upravi na dan 31. 12. 2009

Občina	Število občanov	Število zasedenih delovnih mest	Število delavcev za nadzor cen ¹⁾
Občina Selnica ob Dravi	4.563	11	2

Opomba: ¹⁾ Zaposlena delavca sta opravljala tudi druge naloge občine.

Vir: podatki občine.

2.3.1 Način in postopki nadzora nad financiranjem GJS varstva okolja

Občina je v Odloku o koncesiji za opravljanje gospodarske javne službe v Občini Selnica ob Dravi¹²⁴ določila, da mora koncesionar v skladu s SRS (2006) voditi ločeno računovodstvo izvajanja GJS na območju občine ter da nadzor nad izvajanjem koncesije (javne službe) izvaja občinska uprava. Po tem odloku so morali izvajalci GJS varstva okolja na območju občine omogočiti izvedbo nadzora in vpogled v dokumentacijo in zbirke podatkov ter sodelovati z izvajalci nadzora ter omogočiti pregled vseh objektov in naprav. Poleg tega so morali izvajalci GJS na zahtevo občine predložiti poročila o stanju objektov in naprav, opravljenih in potrebnih delih, investicijah in organizacijskih ukrepih ter v skladu z drugim odstavkom 35. člena tega odloka (do 31. 5.) letno poročilo o izvajanju koncesijske pogodbe v preteklem letu.

Občina je 31. 12. 2009, 8. 11. in 28. 12. 2010 sklenila pogodbe o najemu, uporabi in vzdrževanju javne infrastrukture z izvajalci GJS varstva okolja. Občina je v sklenjenih pogodbah uredila medsebojna razmerja z izvajalci GJS v zvezi s prenosom javne infrastrukture v najem izvajalcem GJS (s 1. 1. 2010), plačevanjem najemnine in drugih stroškov uporabe in vzdrževanja javne infrastrukture, vodenjem in izvajanjem investicij ter vodenjem analitičnih računovodskih evidenc.

Med drugim so navedene pogodbe določile, da mora izvajalec GJS voditi ločeno računovodstvo in zagotoviti preglednost finančnih odnosov in ločeno evidentiranje različnih dejavnosti v skladu s SRS (2006) in Zakonom o preglednosti finančnih odnosov in ločenem evidentiranju različnih dejavnosti¹²⁵ ter omogočiti občini vpogled v svoje celotno finančno poslovanje v zvezi z izvajanjem dejavnosti GJS na območju občine. Poleg tega so morali izvajalci GJS (skladno s pravilnikom o metodologiji za oblikovanje cen 2009) predložiti občini v soglasje poslovni načrt in poročilo o izvajanju javne službe v preteklem letu, in sicer najkasneje do 31. 3.

¹²⁴ Medobčinski uradni vestnik, št. 23/08.

¹²⁵ Uradni list RS, št. 53/07, 65/08. Dne 18. 5. 2011 je stopil v veljavo nov Zakon o preglednosti finančnih odnosov in ločenem evidentiranju različnih dejavnosti (Uradni list, RS, št. 33/11).

V obdobju od leta 2008 do leta 2012 občina ni redno spremljala in preverjala upravičenosti stroškov in prihodkov GJS varstva okolja, ocenjevala primernosti veljavnih cen storitev teh GJS in obsega presežka ali primanjkljaja prihodkov posamezne GJS oziroma ugotavljala obsega potrebnega sofinanciranja teh GJS iz občinskega proračuna. Občina od izvajalcev GJS tudi ni zahtevala predložitve podrobnih poročil o financiranju GJS varstva okolja in uporabi sodil za razporejanje posrednih proizvodnih in splošnih stroškov ter uresničenih prihodkih in stroškov po posameznih stroškovnih nosilcih (storitvah) oziroma poslovno-izidnih mestih izvajalca GJS.

Priporočilo

Občina naj redno spremlja denarni tok in obseg presežka ali primanjkljaja prejemkov po posamezni dejavnosti (poslovno-izidnem mestu) izvajalca GJS varstva okolja.

V obdobju od leta 2009 do leta 2012 je občina prejela predloge izvajalcev GJS o določitvi cen storitev GJS varstva okolja, pri čemer je morala preveriti način oblikovanja teh cen, to je oceniti upravičene stroške (po vrsti in obsegu) oziroma stroškovne elemente (po nalogah GJS), vračunani dobiček izvajalca GJS in druge finančne vire posamezne GJS varstva okolja (ki znižujejo vsoto upravičenih stroškov in vračunanega dobička v ceno storitve GJS) oziroma morebitni prekomerni presežek (dobiček) ali primanjkljaj prihodkov, ki bi ga izvajalec GJS lahko dosegal s predlagano in določeno ceno posamezne storitve GJS.

Občina je 3. 12. 2009, 25. 2. 2010 in 18. 10. 2012 obravnavala in sprejela sklepe o določitvi (oziroma povišanju) cen storitev GJS varstva okolja, čeprav pred tem ni opravila nadzora nad načrtovanim financiranjem posamezne GJS. Tako občina tudi ni ocenila upravičenosti načrtovanih stroškov in prihodkov ter obsega vključenega dobička (izgube) v predlagane in določene cene storitev teh GJS oziroma morebiti dodeljenega prekomernega nadomestila izvajalcu GJS.

3. MNENJE

Revidirali smo učinkovitost Občine Selnica ob Dravi pri reguliranju cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja v obdobju od leta 2008 do leta 2012. Mnenje smo oblikovali na podlagi odgovora na glavno revizijsko vprašanje, *ali je občina učinkovito regulirala cene storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja v obdobju od leta 2008 do leta 2012*. Odgovor na glavno revizijsko vprašanje smo pridobili z odgovori na revizijska podvprašanja, *ali je občina zagotovila ustrezen normativni okvir za oblikovanje cen obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja, ali je ustrezno določala cene obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja in ali jih je ustrezno nadzorovala*.

Menimo, da občina v obdobju od leta 2008 do leta 2012 *ni učinkovito regulirala cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja*, saj ni zagotovila ustreznega normativnega okvira za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja, ni ustrezno določala cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja in jih tudi ni ustrezno nadzorovala.

Občina v obdobju od leta 2008 do leta 2012 *ni zagotovila ustreznega normativnega okvira za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja*. Z občinskimi predpisi ni določila načina in postopka za oblikovanje cen storitev gospodarskih javnih služb varstva okolja, zaradi česar ni zagotovila preglednih finančnih odnosov z izvajalci gospodarskih javnih služb in mehanizma za uravnavanje prihodkov in stroškov gospodarskih javnih služb varstva okolja ter za preprečevanje tveganja za dodeljene nedovoljene državne pomoči izvajalcem gospodarskih javnih služb. Tako si občina ni zagotovila temeljne podlage za nadziranje oblikovanih cen storitev gospodarskih javnih služb varstva okolja, temveč je prepustila izvajalcu gospodarske javne službe, da samostojno načrtuje vrste in obseg upravičenih stroškov in prihodkov gospodarskih javnih služb varstva okolja ter oblikuje cene in cenike storitev teh gospodarskih javnih služb.

Občina niti do konca leta 2012 ni uskladila odlokov o načinu izvajanja posamezne gospodarske javne službe varstva okolja s predpisano metodologijo za oblikovanje cen storitev teh gospodarskih javnih služb. Z odloki o načinu izvajanja posamezne gospodarske javne službe varstva okolja je prenesla na izvajalce gospodarskih javnih služb strokovno-tehnične, organizacijske in razvojne naloge, ki so sicer zakonsko določene naloge občine, ob tem pa ni določila načina financiranja teh nalog iz proračuna občine, kar pomeni, da so stroški teh nalog neupravičeno bremenili izvajalce gospodarskih javnih služb oziroma cene storitev gospodarskih javnih služb varstva okolja.

Občina v Odloku o oskrbi s pitno vodo v Občini Selnica ob Dravi ni opredelila vrste obveznih plačil ali tarif oskrbe s pitno vodo in načina njihovega oblikovanja. Poleg tega v tem odloku ni opredelila načina oblikovanja morebitnih subvencij k ceni storitve te gospodarske javne službe ter načina in postopkov za oblikovanje in določanje števnine oziroma obveznega plačila uporabnika gospodarske javne službe za menjavo in kontrolo vodomerne naprave ter plačila za vzdrževanje priključka. Opredelila ni niti načina financiranja oziroma oblikovanja diferencirane cene zaradi prekomerne porabe vode ter finančnega vira in načina oblikovanja in določanja cene za odvzem vode iz hidrantnega omrežja ter števnine in cene za

vzdrževanje priključka na vodovodno omrežje, s čimer je izvajalcu gospodarske javne službe oskrbe s pitno vodo prepustila, da ceno teh storitev prosto oblikuje. V navedenem odloku ni opredelila vodnega povračila kot ločen tarifni element vodarine, zaradi česar se je vodno povračilo zaračunavalo uporabnikom storitev gospodarske javne službe oskrbe s pitno vodo kot element cene vodarine. Brez podlage v odloku so do 1. 4. 2010 veljale diferencirane cene oskrbe s pitno vodo za gospodinjstva in gospodarske subjekte. Prav tako je brez pravne podlage v zakonu uvedla prispevek ob prvi priključitvi na javni vodovod in takso za sanacijo vodovodnega omrežja. Občina tudi ni opredelila načina oblikovanja nadomestila za pokritje stroškov zaračunavanja in vplačevanja takse za sanacijo vodovodnega omrežja.

Občina v Odloku o odvajanju in čiščenju komunalnih odpadnih in padavinskih voda na območju Občine Selnica ob Dravi ni opredelila načina oblikovanja finančnih virov gospodarske javne službe oziroma načina razmejitev nalog in stroškov teh nalog na obvezne gospodarske javne službe in posebne storitve. Občina v tem odloku tudi ni opredelila načina diferenciranja cen kanalščine in ni opredelila cene storitve, vezane na greznice in male komunalne čistilne naprave, temveč je to prepustila izvajalcu gospodarske javne službe. V odloku ni ločeno opredelila nalog, storitev in cen storitev gospodarske javne službe varstva okolja ravnanja s komunalnimi odpadki. Tako je ta odlok opredeljeval enotno gospodarsko javno službo in enotno ceno storitev ravnanja s komunalnimi odpadki. Občina ni opredelila vrst in načina oblikovanja finančnih virov gospodarske javne službe odvajanje in čiščenje odpadne vode iz sredstev občinskega proračuna oziroma pogojev, ki morajo biti izpolnjeni za sofinanciranje te dejavnosti. Brez pravne podlage v zakonu je občina s tem odlokom uvedla prispevek za priključitev na javno kanalizacijsko omrežje in opredelila priključnino kot finančni vir gospodarske javne službe odvajanje in čiščenje odpadne vode. Ni sprejela tehničnega pravilnika o zbiranju in prevozu komunalnih odpadkov v skladu z odlokom, s čimer ni določila pogojev in načina zbiranja ločenih frakcij odpadkov na zbirnih mestih, v zbiralnicah in zbirnih centrih. Občina tudi ni določila pogojev za pridobitev statusa pogodbenega povzročitelja odpadkov ter meril za določanje različnih kategorij pogodbenih povzročiteljev odpadkov. S splošnim aktom ni opredelila posebnih storitev ravnanja z ostalimi ločenimi frakcijami odpadkov ter načina oblikovanja cen posebnih storitev, temveč je to prepustila izvajalcu gospodarskih javnih služb. Poleg tega ni opredelila vrste plačil in načina oblikovanja cen posebnih storitev ravnanja z ostalimi ločenimi frakcijami odpadkov in ostankov komunalnih odpadkov na javnih prireditvah, temveč je to prepustila izvajalcu gospodarske javne službe.

Občina v obdobju od leta 2008 do leta 2012 *ni ustrezno določala cen storitev gospodarskih javnih služb varstva okolja*. V obdobju od leta 2008 do leta 2012 s splošnim aktom ni opredelila cenovne politike in postopka za nadzor financiranja in določitev cen storitev gospodarskih javnih služb. S tem si občina, poleg preglednih finančnih odnosov z izvajalci gospodarskih javnih služb varstva okolja, tudi ni zagotovila podlage za ukrepanje oziroma določitev obsega nadomestila za izvajanje gospodarskih javnih služb varstva okolja in financiranje teh gospodarskih javnih služb iz proračunskih sredstev.

Občina je cene nekaterih storitev gospodarskih javnih služb varstva okolja določala brez ustrezne podlage v splošnem občinskem aktu. V letu 2010 je sprejela sklep o določitvi enotne cene storitev ravnanja s komunalnimi odpadki namesto ločenih cen posamezne gospodarske javne službe s področja ravnanja s komunalnimi odpadki. V letu 2012 je sprejela sklep o določitvi cen storitev gospodarske javne službe odvajanje in čiščenje komunalne in padavinske vode, vendar ni določila tarife za prevzem in ravnanje z blatom iz greznic ali malih komunalnih čistilnih naprav, temveč je prepustila izvajalcu gospodarske javne službe, da jo samostojno oblikuje in določi. Prav tako v sklepu o določeni ceni storitev gospodarske javne službe oskrbe s pitno vodo in v sklepu o določitvi cene storitev ravnanja s komunalnimi odpadki ni

določila roka ali drugih pogojev za začetek uporabe določenih tarif oskrbe s pitno vodo ter sprejetih sklepov ni objavila v uradnem glasilu občine, s čimer ni pregledno povišala in v skladu s predpisi uveljavila določenih cen.

Občina v obdobju od leta 2008 do leta 2012 *ni ustrezno nadzirala cen storitev gospodarskih javnih služb varstva okolja*, saj ni redno spremljala in preverjala upravičenosti stroškov in prihodkov gospodarskih javnih služb varstva okolja, ocenjevala primernosti veljavnih cen storitev gospodarskih javnih služb in obsega presežka ali primanjkljaja prihodkov posamezne gospodarske javne službe. Od izvajalcev gospodarskih javnih služb tudi ni zahtevala predložitve podrobnih poročil o financiranju in uporabi sodil za razporejanje posrednih proizvodnih in splošnih stroškov ter uresničenih prihodkih in stroškov po posameznih stroškovnih nosilcih. Občina je sprejela sklepe o določitvi cen storitev gospodarskih javnih služb varstva okolja na predlog izvajalcev gospodarske javne službe, pred tem pa ni opravila nadzora nad načrtovanim financiranjem gospodarskih javnih služb.

4. ZAHTEVA ZA PREDLOŽITEV ODZIVNEGA POROČILA

Občina Selnica ob Dravi mora v roku 90 dni po prejemu revizijskega poročila predložiti računskemu sodišču odzivno poročilo.

Odzivno poročilo mora vsebovati:

1. navedbo revizije, na katero se nanaša,
2. kratek opis nesmotrnosti v poslovanju, ki so bile razkrite z revizijo, in
3. izkaz popravljalnih ukrepov.

Izkaz popravljalnih ukrepov mora obsegati navedbo popravljalnih ukrepov in ustrezna dokazila o izvedenih popravljalnih ukrepih za odpravo ugotovljenih nesmotrnosti.

Popravljalni ukrepi Občine Selnica ob Dravi se morajo nanašati na predložitev predlogov sprememb občinskih predpisov in načrta aktivnosti za njihovo sprejetje (z navedbo rokov za izvedbo teh aktivnosti ter odgovornih oseb), v katerih bo Občina Selnica ob Dravi:

1. pri oskrbi s pitno vodo:
 - opredelila način financiranja stroškov porabljene vode iz hidrantov ter stroškov vzdrževanja hidrantnega omrežja – točka 2.1.2.7;
 - opredelila način oblikovanja cene v primeru prekomerne porabe vode – točka 2.1.2.8;
2. pri odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode:
 - opredelila način oblikovanja cen storitev, vezanih na greznice in male komunalne čistilne naprave – točka 2.1.3.4;
 - opredelila pogoje, ki morajo biti izpolnjeni za financiranje gospodarske javne službe odvajanje in čiščenje komunalne in padavinske odpadne vode iz občinskega proračuna – točka 2.1.3.5;
 - opredelila način oblikovanja cen storitev odvajanja in čiščenja padavinske odpadne vode, ki se odvaja v javno kanalizacijo z javnih površin in streh – točka 2.1.3.7;
3. pri ravnanju s komunalnimi odpadki:
 - opredelila storitve gospodarskih javnih služb ravnanja s komunalnimi odpadki v skladu z veljavnimi predpisi ter odpravila diferenciacijo cen ravnanja s komunalnimi odpadki za gospodinjstva in gospodarske subjekte – točki 2.1.4 in 2.1.4.4;
 - opredelila pogoje in način zbiranja ločenih frakcij odpadkov na zbirnih mestih, v zbiralnicah in zbirnih centrih – točka 2.1.4.3;
 - opredelila pogoje za pridobitev statusa pogodbenega povzročitelja odpadkov, merila za določanje različnih kategorij pogodbenih povzročiteljev odpadkov in način oblikovanja cen za pogodbene

- povzročitelje odpadkov ter opredelila posebne storitve ravnanja z ostalimi ločenimi frakcijami odpadkov in način oblikovanja cen teh storitev – točka 2.1.4.5;
- opredelila način oblikovanja cen zbiranja posameznih vrst ločenih frakcij in ostankov komunalnih odpadkov na javnih prireditvah – točka 2.1.4.6.
4. določila prenesene naloge občine in način financiranja dodeljenih javnih pooblastil izvajalcu gospodarske javne službe po predpisih za graditev objektov, urejanje prostora in vodenje katastrof javne infrastrukture ter način financiranja strokovno-tehničnih nalog občine – točke 2.1.2.9, 2.1.3.1, 2.1.3.2 in 2.1.4.1.

Po drugem odstavku 29. člena ZRacS-1 je odzivno poročilo uradna listina, ki jo potrdi odgovorna oseba uporabnika javnih sredstev s svojim podpisom in pečatom.

Računsko sodišče bo ocenilo verodostojnost odzivnega poročila, to je resničnost navedb o popravljalnih ukrepih, in po potrebi opravilo revizijo odzivnega poročila na podlagi četrtega odstavka 29. člena ZRacS-1. Prav tako bo ocenilo zadovoljivost sprejetih popravljalnih ukrepov.

Če odzivno poročilo ne bo predloženo v roku, določenem v tem revizijskem poročilu, stori odgovorna oseba uporabnika javnih sredstev prekršek po tretjem odstavku 38. člena ZRacS-1. Če uporabnik javnih sredstev, ki bi moral predložiti odzivno poročilo, niti v roku 15 dni po izteku roka za predložitev odzivnega poročila računskemu sodišču ne predloži odzivnega poročila, se šteje, da uporabnik javnih sredstev krši obveznost dobrega poslovanja¹²⁶. Prav tako opozarjamo, da se neresnične navedbe v odzivnem poročilu obravnavajo kot neresnične navedbe v uradni listini (drugi odstavek 29. člena ZRacS-1).

Če bo računsko sodišče v porevizijskem postopku ugotovilo, da Občina Selnica ob Dravi krši obveznost dobrega poslovanja, bo ravnalo v skladu s sedmim do štirinajstim odstavkom 29. člena ZRacS-1.

¹²⁶ 3. točka prvega odstavka 37. člena Poslovnika Računskega sodišča Republike Slovenije.

5. PRIPOROČILA

Občini Selnica ob Dravi priporočamo, naj:

- v Odloku o gospodarskih javnih službah v Občini Selnica ob Dravi ali drugem splošnem aktu opredeli pravila oblikovanja, določanja in nadzora cen storitev gospodarskih javnih služb varstva okolja (opredelitev regulacijskega obračunskega obdobja; določitev rokov za predložitev predlogov za spremembo cen storitev gospodarskih javnih služb; določitev višine donosa na vložena sredstva, ki pripada izvajalcu gospodarske javne službe; preverjanje elaboratov o oblikovanju cene izvajanja storitev javne službe);
- v odlokih, ki urejajo gospodarske javne službe oskrbe s pitno vodo, odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode in ravnanja s komunalnimi odpadki, ali drugih splošnih aktih občine določi način oblikovanja cene obveznih in posebnih storitev gospodarskih javnih služb (določitev upravičenih stroškov cene storitev javne službe ter upravičenih stroškov cene javne infrastrukture; določitev obsega gospodarske javne infrastrukture, ki se uporablja za izvajanje gospodarske javne službe; opredelitev vrst in načina merjenja prihodkov od posebnih storitev in drugih prihodkov, ki znižujejo ceno storitve gospodarske javne službe);
- redno spremlja denarni tok in obseg presežka ali primanjkljaja prejemkov po posamezni dejavnosti (poslovno-izidnem mestu) izvajalca gospodarske javne službe varstva okolja.

Pravni pouk

Tega poročila na podlagi tretjega odstavka 1. člena ZRacS-1 ni dopustno izpodbijati pred sodišči in drugimi državnimi organi.

Tomaž Vesel,
generalni državni revizor

Poslano:

1. Občini Selnica ob Dravi, priporočeno s povratnico;
2. Državnemu zboru Republike Slovenije, priporočeno;
3. arhivu.

*Bdimo nad potmi
javnega denarja*

Računsko sodišče Republike Slovenije
The Court of Audit of the Republic of Slovenia
Slovenska cesta 50, 1000 Ljubljana, Slovenija
tel.: +386 (0) 1 478 58 00
fax: +386 (0) 1 478 58 91
sloaud@rs-rs.si
www.rs-rs.si